

TOUS AZIMUTS

NUMARUL 3

APRILIE

2018

TOUS AZIMUTS
SUMAR

EDITORIAL	pag. 3
Pentru educația interculturală	pag. 4
CINE SUNTEM NOI ?	pag. 5
EUROSCOLA prin ochi de copil	pag . 7
TÉMOIGNAGES POUR L'ANNUÉE SCOLAIRE 2018-2019.	pag . 11
A la découverte de Lille, une poésie des sens	pag . 11
Observons attentivement et jouons	pag . 13
Lille a travers les 5 sens	pag. 15
Erasmus+ cu IZ(mir) de cafea turcescă	pag. 16
Diseminare proiect Erasmus+ KA 229	pag . 18
QUAND MES PENSÉES S'ENVOLENT	pag . 20
Le livre fait vivre	pag . 20
Les langues étrangères	pag . 21
Pourquoi aimer le français?	pag . 21
Omul de la catedră	pag . 23
Alege viața	pag . 24
Voyage dans l'avenir	pag . 25
Avantajele oferite de studiul în străinătate	pag . 26
Liceu-nicidecum cimitir al tinereții mele	pag . 28
Unicornii și grădina de zarzavaturi	pag . 30
Tu	pag . 32
Atlasul unei vieți	pag. 32
Fascicule din tinda gliei	pag. 33
Scrum de gânduri	pag . 34
În drumul meu spre tine	pag . 34
Tu....Eu	pag . 35
Picuri de culoare	pag .35
Dor de toamnă	pag .36
Á ma mère	pag .36

Dragă jurnal	pag. 37
L'homme contemporain	pag. 39
Cher Monsieur Charles-de-Gaulle	pag. 40
Questionnaire d'un éco-délégué	pag. 42
OAMENI ȘI LOCURI	pag. 43
Stephen Hawking-in memoriam	pag. 43
The live of Stephen Hawking in pictures	pag. 44
SENTIMENTE ÎN CULORI SAU ÎN ALB/NEGRU	pag. 45
TRADIȚII...CU RESPECT	pag. 47
De Dragobete, oaspeții străini au sărbătorit românește	pag. 47
Liberté.Égalité.Fraternité	pag. 49

REALIZATORI

COORDONATORI :

Prof. Dr. DORINA LOREDANA POPI

Prof. ANCA MIHAI, MĂDĂLINA RĂSNICEANU

Prof. ADINA MITRICĂ

COLABORATORI :

Prof. RALUCA POPA

Prof. CĂTĂLIN OSTROVEANU

Prof. ADRIANA UDROIU

Prof. CAMELIA NEAGOE

COLECTIVUL DE REDACȚIE :

DIANA POPESCU

LOREDANA STANCIU

ERIKA STANCU

MIȘU BIANCA

PĂSĂRICĂ FLAVIUS

STĂNCIOIU ALISA

PĂSĂRICĂ GABRIELA

BONDAR BIANCA

LAURENȚIU ILIE

MARINA FIROIU

ILUSTRĂȚII: Sursa Liceul "VOLTAIRE", pagina Facebook , Google

NR. 3/2019

ISSN : 2558-9644

ISSN-L: 2558-9644

EDITORIAL

V-ați întrebat vreodată ce îi face pe oameni să își dorească să împărtășească momente, emoții, experiențe, idealuri? Dincolo de prietenii, de pasiuni comune, de visuri care se arată la același capăt de drum, pe oameni îi leagă un destin.

Ei bine, destinul nostru, al elevilor și profesorilor Liceului "Voltaire", a fost acela de a ne fi născut sub o stea a cărei strălucire e mereu intensă, chiar dacă ea e ascunsă uneori printre nori. Și, din întâmplarea asta minunată, s-a creat o familie; pentru unii, e un termen generic, pentru noi, e sensul de a fi!

În familia "Voltaire", lucrurile sunt simple și profunde, așa cum ar trebui să fie mereu: cei mici sunt nerăbdători să își facă vocea auzită, sunt creativi și talentați, curajoși de multe ori, implicați și inimoși. Cei mari sunt o privire în oglindă, peste ani, a celor dintâi. E un semn că ar fi bine să avem mai multă încredere în viitor!

Așa că revista noastră, *TOUS AZIMUTS*, este povestea unor oameni care cred în ei, care tind spre absolutul care le este permis (și chiar nepermis), care știu că se poate, dar, mai ales, e povestea celor care, rămânând uniți, au pus numele liceului "Voltaire" pe buzele multora.

Acest număr face o retrospectivă a ultimului an, marcat de succese și de lecții de viață nemaipomenite: ne-am felicitat olimpicii, ne-am bucurat de momente de desprindere de realitate, grație aptitudinilor pe care elevii le-au dus la rang de artă, am simțit atmosfera explozivă a spectacolelor în care am fost participanți și, mai apoi, învingători și, peste toate, am trăit fiecare zi la școală cu interes și bucurie.

Poate că asta vorbește cel mai mult despre noi. Avem în continuare sentimentul că, oriunde s-ar afla acum, bătrânul Voltaire zâmbește de undeva din colțul lui de eternitate, fiindcă numele lui a devenit numele unei mari familii care îi cinstește memoria și care se străduiește să facă, din virtuțile lui, o proprie emblemă!

Colectivul de redacție

PENTRU EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ

Considerat de *Raportul către UNESCO al Comisiei internaționale pentru Educație în secolul al XXI-lea*, un pilon fundamental al educației, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți răspunde exigențelor educației de împlinire umană. Esența învățării interculturalității este reprezentată de atitudini și de comportamente care vizează componenta etică a personalității elevilor și manifestarea acesteia în relațiile interumane. În plus, *sensibilizare și exprimare culturală* este unul dintre cele opt domenii de competențe-cheie din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți conturate în *Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene*. În acest context, valorificarea cadrului educațional în spiritul diversității, pentru dialogul intercultural, dobândește

un rol important în promovarea identității și cetățeniei europene.

Educația interculturală nu trebuie redusă la o pedagogie reparatorie pentru eșecul sau excluziunea școlară și nici de ștergere a diferențelor, de achiziționare de către toți, pentru o integrare convenabilă, a aceluiași instrumente culturale. Alteritatea culturală nu trebuie conotată negativ, ar trebui să fie mai degrabă o realitate fructificată în mediul școlar. Cultura celuilalt este vie, se manifestă și devine o plusvaloare.

Cu toate că România, ca de altfel întregul spațiu balcanic, a reprezentat dintotdeauna un mozaic etnic și cultural, preocuparea pentru educația interculturală este de dată recentă. În 2008, în anul european al dialogului intercultural, s-a introdus materia educație interculturală în programa școlară gimnazială, însă

doar ca materie opțională în cadrul Curriculum-ului la Decizia Școlii. Limitată la formatul de materie opțională, abordarea sa riscă să rămână superficială. Dobândirea competenței interculturale ar trebui să devină o prioritate educativă declinată în toate dimensiunile actului educativ cu scopul formării spiritului de solidaritate și a toleranței active.

Educația interculturală urmărește dezvoltarea unei educații pentru toți în spiritul recunoașterii diferențelor ce există în interiorul aceluiași societăți. Comunicarea între persoane aparținând unor culturi diferite este un proces complex care se sprijină pe multiple reguli implicite. De multe ori neînțelegerile între persoane de naționalități diferite sunt cauzate de interpretări eronate provenind din lipsa unor repere culturale.

Liceul "Voltaire"

Craiova

TOUS AZIMUTS

Stereotipurile reflectă, de fapt, cultura celor care le enunță. Dacă un francez spune despre copiii americani că sunt răsfățați, el face trimitere mai

degrabă la concepția franceză despre educația copiilor americani. Analiza culturală și implicit dobândirea competenței interculturale constau în

reconstruirea universului în care un gest, o acțiune, neobișnuite la prima vedere dobândesc un sens.

Tematica spațiului în dimensiunea lui proxemică și multisenzorială, temporalitatea, contextul cultural și chinestezic sunt tot atâtea abordări didactice care ne pot orienta către modele culturale, acele ansambluri structurate de conduite recurente ale unor grupuri sociale. Proxemica, termen utilizat pentru prima dată de Edward Twitchel Hall

în 1963 ne oferă repere esențiale pentru percepția spațiului social. Un european care asociază distanțarea cu respectul ar trebui să știe că un arab are tendința de a se apropia de interlocutor și de a-l atinge în încercarea de a fi persuasiv. De asemenea, percepția timpului poate să modeleze natura comportamentelor. Astfel societatea occidentală, monocronă, condusă de

orar și agendă funcționează diferit de universul oriental în care timpul nu este o variabilă prioritară.

Asemenea lui Georges Perec în *La vie, mode d'emploi*, călătorul, cetățean al lumii ar trebui să aibă în bagajul său pe lângă cunoștințe, o colecție de experiențe interculturale pe care școala i le-a prilejuit.

**Director,
Prof. dr. Dorina Loredana POPI**

Nu renunța la unicitatea personalității tale, pentru că ea constituie arma ta cea mai de preț în lupta cu conformismul și convenționalismul unei societăți care limitează dezvoltarea individului!

CINE SUNTEM NOI?!

Cine suntem noi?

Încă nu ne-ați cunoscut?! Haideți să ne povestim frumos! Cu cât trece mai mult timp, deși pentru unii încă suntem „mici”, ne simțim tot mai puternici, tot mai uniți, legați de aceleași idealuri, de aceleași trăiri.

Cine suntem noi?

*în principiu, niște tineri care au aflat că nu există "nu pot!"

*oamenii aceia, mici și mari, care pleacă de acasă pentru a ajunge tot...acasă. Chiar dacă deasupra ușii scrie "Liceul Voltaire"!

*niște indivizi destul de pragmatici uneori, fiindcă au căutat locul în care să aibă posibilitatea de a învăța limba franceză la nivel de performanță pentru că, din punctul lor de vedere, aceasta va face diferența în societatea concurențială în care trăim;

*o grupare generoasă de persoane care nu se poziționează de o parte și de alta a barierei numită "catedră". Respectul nu se câștigă prin delimitări impuse de vârstă și de formația intelectuală, ci prin empatie, dăruire și dorința de a-l ajuta pe celălalt să fie mai bun, indiferent cine ar fi el, adult sau copil!

(foto4)

*niște privilegiați care nu au cunoscut, în viața de licean, stigmatul etichetării. Suntem egali și, totuși, diferiți! Cum să nu aibă farmec orele noastre?

*"frumoșii nebuni ai marelui oraș", ca să parafrazăm un titlu celebru. Cine, din Craiova și din județele limitrofe, nu a auzit deja de tinerii "din liceul francez"?

*adolescenții care, fără a avea neapărat o miză, se afirmă în domeniile de care sunt pasionați, făcând astfel ca liceul să ajungă la masa colegiilor importante, acolo unde își are locul;

*o adevărată comunitate de copii studioși, care au obținut distincții importante la olimpiade și concursuri școlare;

*tinerii pentru care proiectele educative, naționale și internaționale, sunt parte integrantă a dezvoltării lor personale;

*niște copii care au înțeles că nu este necesar să depui vreun efort supraomenesc pentru atingerea unor standarde; dorința de a excela într-un domeniu care ne pasionează face ca lucrurile să nu pară complicate;

*o gașcă de prieteni care și-au dezvoltat abilitățile de comunicare în cadrul modulelor de after school sau al workshop-urilor în care au fost implicați;

*câștigătorii trofeului pentru Liceul Anului, în cadrul Competiției Tinereții la care au participat majoritatea unităților liceale doljene. Mai e ceva de completat? Credem că asta spune totul despre noi! (Mișu Bianca, XI B)

V

O

L

T

A

I

R

E

EUROSCOLA, PRIN OCHI DE COPIL

Vă întrebați ce înseamnă Euroscola? Pentru asta, vom sta astăzi de vorbă cu Loredana Stanciu, elevă în clasa a-X-a C, de la Liceul "Voltaire", care ne va povesti despre proiectul „Euroscola Voltaire”, din care a facut parte.

-Loredana, ce ne poți spune despre acest proiect?

-În primul rând, sunt foarte multe lucruri de zis, nici nu știu cu ce să încep... În perioada august-octombrie 2019, s-a derulat o campanie de informare și conștientizare a rolului educației și al practicării unei profesii, pentru dezvoltarea unei comunități durabile, pentru liceeni, EUROSCOLA, ediția a-III-a (2019-2020), organizat de Biroul de Legătură al Parlamentului European în România, în parteneriat cu

Ministerul Educației Naționale.

-Care au fost obiectivele pe care le-ați pus în practică pe durata proiectului?

-Au fost destule, precum promovarea importanței rolului educației și al formării profesionale, prin implicarea elevilor în conceperea și derularea unei companii cu privire la impactul acestora în dezvoltarea unei comunități, pornind de la povestea de succes a unei personalități, valorificarea elevilor, în vederea creșterii calității actului educațional și multe altele.

-Interesant...Din câte persoane era formată echipa?

-Echipa de companie era alcătuită din 22 de elevi și 2 profesori coordonatori.

Liceul "Voltaire"

Craiova

TOUS AZIMUTS

-Ce ne poți spune despre personalitatea pe care ai ales-o?-

-Este vorba de Radu Szekely, expert în educație, consultant în Comisia Europeană și Fondatorul Școlii finlandeze din Sibiu. Dar partea frumoasă nu stă în titlurile pe care le are, ci în omul care a înțeles că educația este cheia unei societăți și că nici o poveste de succes nu se poate scrie în absența ei. De asemenea, acesta a intrat în dialog atât cu profesorii, cât și cu elevii liceului "Voltaire". Elevii au fost încântați să descopere omul din spatele poveștii de succes, înțelegând, în plus, faptul că poți ajunge SUS doar prin respectul față de educație.

-Care este numele proiectului vostru?

-Proiectul poartă denumirea de "SUS-STEPPING UP SKILLS", deoarece noi credem cu tărie că fiecare pas în formarea noastră se apropie tot mai mult de atingerea potențialului maxim.

-Ne poți spune despre câteva activități la care ai luat parte pe parcursul proiectului?

-Sunt atât de multe!...Am fost la parada Puppets Occupy Street Festival Craiova, am avut întâlnire cu actrița Laura Dumitrescu, un sprijin de nădejde în punerea în scenă a sketch-ului "Școală părinților", am luat parte la evenimentul Street Delivery Craiova, unde am avut plăcerea să savurăm cărți cu miros „de trecut”, să admirăm colecția de volume din curtea Bibliotecii Județene "Alexandru si Aristia Aman", am participat la ateliere de lucru în cadrul proiectului "Depinde de tine", ce își propune trasarea liniilor directe ale Strategiei Locale de Tineret a Municipiului Craiova.

De asemenea, am facut parte dintr-o activitate foarte interesantă, numită "Let's do it Romania", ce reprezintă educația ecologică, pentru sănătate, civică și multe alte derivate, am fost prezenți la workshop-ul "Marketingul cultural-practici curente și tendințe în instituțiilor culturale", organizat de Muzeul Olteniei

FOARTE MULTE ACTIVITĂȚI!

-Și ce ne mai poți spune?

-Asta nu este tot!!! Am pus la cale un flashmob, realizat în centrul orașului Craiova. În desfășurarea acestuia s-au implicat foarte mulți oameni, profesori, părinți ai elevilor, chiar și trecători au luat parte la acest dans, pentru ca ideea campaniei de informare a publicului larg

asupra rolului educației să aibă impact în comunitate.

Am mers la CJRAE Dolj, o activitate extrem de interesantă și utilă despre cunoașterea sinelui, cu toate interesele și aptitudinile noastre, pentru a putea alege drumul potrivit în viață, din punct de vedere profesional. Am discutat și despre avantajele și dezavantajele job-urilor, despre care până acum ne gândeam că ni se potrivesc. Totodată, am asistat și la prezentarea dedicată Smarandei Braescu, femeia care a atins cerul și care, prin perseverență și curaj, a devenit campioană mondială la parașutism. Prin amabilitatea domnului comandant Adrian Opriceană, de la Aeroclubul Craiova "G.V Bibescu", am avut posibilitatea să cunoaștem, ba chiar să manevrăm aparatele care ating cerul-„up in the sky”!

-Care a fost cea mai mare acțiune organizată sau cu cel mai mare impact?

-Cea mai mare acțiune a fost Educ-Art, evenimentul de educație nonformală, din Parcul Nicolae Romanescu, din Craiova.

Au avut loc ateliere, precum cel de calligrafie, coordonat atât de profesori, cât și de elevi, care și-au dovedit măiestria în arta scrisului frumos, numai bun de pus în ramă. Participarea persoanelor de diverse vârste a fost un lucru care ne-a bucurat. Pe lângă acesta, atelierul de jocuri interactive cu animatori, socio-educația, treasure-hunt, atelierul de hand-made, unde s-au realizat obiecte cu valoare sentimentală, chiar și kahoot, proba de ștafetă, badminton și factorul variabil, care a ținut nevoia celor prezenți de a reacționa spontan la

muzică...dansând! Și multe alte activități care au mai avut loc în afara acestor ateliere, cum ar fi reinerpretarea unei ședințe a Parlamentului European, pe care am desfășurat-o la Facultatea de Drept din

Craiova, într-un cadru care ne-a inspirat, mai ales că tema întrunirii noastre a avut legătură cu progresul UE, în vederea atingerii obiectivelor sale în domeniul schimbărilor climatice.

-Și cum s-a terminat aceasta experiență?

-Conferința finală a prilejuit o fericită întâlnire a echipei Euroscola "Voltaire" cu presa și cu reprezentanții comunității locale. Emoționantă și revelatorie în același timp, această reuniune a avut loc într-un loc încărcat de istorie și de cultură, Biblioteca Franceză „Omnia”, din Craiova, și a dat naștere unui dialog informativ despre felul în care educația a schimbat nu numai viața noastră, ci a tuturor celor cu care, în decursul acestor luni, am intrat în contact.

Un lucru e sigur, aceasta nu este o poveste care se sfârșește, ci e una a cărei existență va fi buclă, fiindcă, de câte ori vom simți că este cazul, vom reaminti tuturor că "educația schimbă viați"!

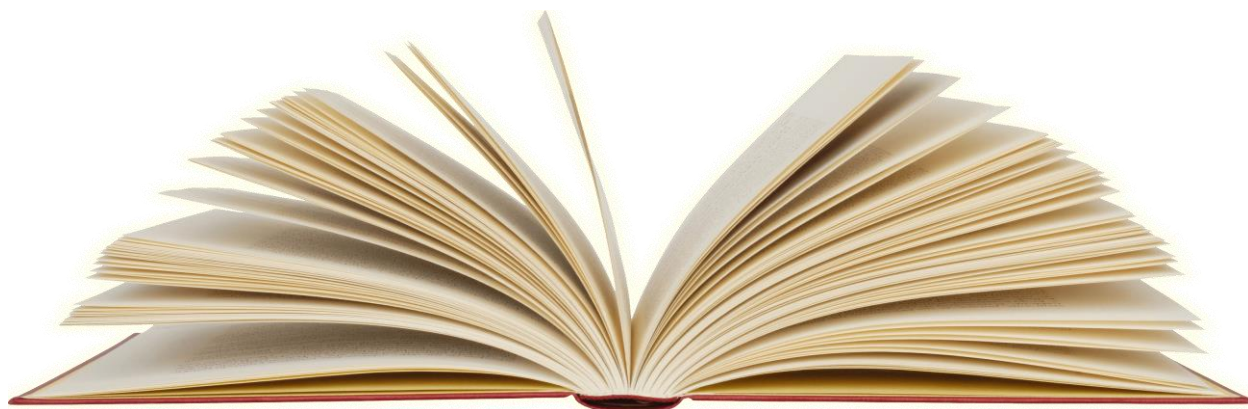
-Și, în final, ce ai înțeles din această experiență?

-Am înțeles că lumea este într-o perpetuare schimbare, dar ceea ce rămâne constantă este nevoia de a cunoaștere, nu există termen limită până la care poți să înveți. O faci pe

tot parcursul vieții-lifelong learning-pentru a fi capabil să faci față provocărilor vieții de adult.

Elevii trebuie să fie ghidați spre învățarea bazată pe experiențe, pe aplicații practice, și, cel mai important a fost faptul că am lucrat împreună, alături de o echipă deosebită, am creat prietenii, iar **EDUCAȚIA NE-A SCHIMBAT VIAȚA**, cu certitudine!

(Loredana Stanciu, clasa a-X-a C)

TÉMOIGNAGES PENTRU ANUL SCOLAR 2018-2019

À la découverte de Lille, une poésie des sens

Moto : « *Ma conception du voyage avait changé : la destination importe moins que l'abandon. Partir, ce n'est pas chercher, c'est tout quitter : proches, voisins, habitudes, désirs, opinions, soi-même. Partir consiste à perdre ses repères, la maîtrise, l'illusion de savoir et à creuser en soi une disposition hospitalière qui permet à l'exceptionnel de surgir. Le véritable voyageur reste sans bagage et sans but*

(La nuit de feu, Éric-Emmanuel Schmitt)

J'avais fermé un instant et je n'étais dans ma chambre, mais dans mes rêves que j'aimais ma seconde maison » ou mon âme », lorsque j'étais voilà, j'étais en précision.

J'avais l'impression de ne plus être moi-même, comme si toutes mes peurs avaient été englouties par cette nouvelle terre. Parce qu'il faut toujours affronter la vie. Aimer, ne plus aimer, partir, revenir, quitter, penser à l'autre, penser à soi. L'élan, l'horizon, l'empreinte, la liberté. S'étouffer dans sa prison de verre ou d'ivoire, dans sa bulle confortable, au bord du vide... Non, la peur n'était plus là, pour la première fois, je ne voulais plus courir, mais planter ce moment de bonheur dans l'éternité. J'avais seulement une envie ardente de vivre, de découvrir cette ville magnifique pour lui garder une promesse, la promesse de revenir avec l'espoir de me construire une nouvelle identité, un avenir brillant.

Alors, j'ai ouvert mon âme et tous mes sens. été suscitée à la vue de la Grand Place de Lille. Les façades baroques flamboyantes de ce lieu, qui démontraient des places à l'époque moderne dans les échanges culturels, étaient embrassées par la lumière douce du soleil d'une manière particulière.

Car tout cela faisait penser à la force invisible de l'univers qui réussit à garder la beauté du passé parfaitement intact pour rappeler aux humains de ne pas se perdre dans le rythme affolant de cette époque, de ne pas oublier que l'univers a abrité sa magie dans leurs âmes. Ce paysage sublime était doublé par la dimension historique qui se dévoilait à mes oreilles

au fur et à mesure que le professeur de français, avec sa douce voix, nous faisait découvrir les vestiges du passé. Appelée depuis le 12 août 1944, la place du Générale-de-Gaulle, elle accueillait, dès le Moyen âge, un important marché.

On y voyait se dresser la colonne de la Déesse entourée d'une fontaine. On y voyait aussi le Théâtre du Nord qui était abrité dans la Grand'Garde, construit en 1717 pour accueillir le corps de garde royal.

Puis, le voyage des sens m'a conduit sur le chemin vers Notre-Dame de la Treille, la cathédrale de Lille. Mais jusque-là, en arpentant les rues, l'architecture flamboyante remarquablement restaurée, les ruelles pavées, les bâtiments figés dans le temps, les façades aux couleurs vives, les bars, les placettes, m'ont charm e.

J'ai contemplé les jolies vitrines des boutiques et fleuristes, j'ai hum  les senteurs qui se dégageaient des restaurants, estaminets, brasseries et boulangeries.

Cette ville se découvrait au gré de sens et, surtout, s'arpentait le nez en l'air pour admirer ses moindres détails et toutes ses fanfreluches et décorations. Arrivée à la destination, la majestueuse cathédrale a déposé son charme dans mon écrin de souvenirs avec sa composition hétéroclite et sa façade moderne et hors norme, dont la partie centrale était

composée de plaques de marbre translucides.

Le goût n'a pas été laissé du côté, car après un long périple vers la découverte des mystères de Lille, la faim nous a accablés et quelle meilleure place que le centre commercial Euralille aurait-on pu choisir, pour la calmer et pour se détendre parmi les vitrines spectaculaires et le bruit convivial des Lillois.

Pour la première fois, j'ai goûté la flamiche au maroilles, qui m'a confirmé, grâce à son odeur et son goût inconcevables, la splendeur de cette personnalité authentique de Lille et du Nord de la France.

De plus, une telle aventure n'aurait pas pu finir sans de véritables souvenirs tactiles dont j'ai profité grâce à une immense librairie où mes doigts ont conduit mon choix vers un livre écrit par Michel Houellebecq, « Sérotonine ». Au moins, j'ai un petit souvenir qui va apaiser ma nostalgie et mon regret de quitter la France.

Tout cela étant dit, il est inutile de répéter à quel point ce voyage m'a touchée, mais il importe quand même d'ajouter que Lille est une ville magnifique, qui a rendu encore plus forte la certitude que le monde où l'on vit, est si vaste et si extraordinaire qu'il serait dommage de ne pas s'y

perdre pendant d'innombrables et incontournables voyages afin de le découvrir et de se découvrir soi-même.

(Diana Popescu, Clasa. a XII-a D)

« Observons attentivement et jouons »

Du 21 au 25 janvier 2019, 4 élèves et 2 professeurs du Lycée « Voltaire », Craiova ont participé à la première rencontre au lycée Agrupamento de Escolas D. Sancho I, V. N. Famalicão, Portugal, au cadre du projet ERASMUS+, "Découvrir le patrimoine culturel et naturel à travers les 5 sens", № 2018-1-IT02-KA229-048307, projet subventionné par la Commission Européenne.

A la mobilité ont participé les étudiants et les enseignants des établissements partenaires du projet: *ISIS Sandro Pertini, Afragola, Italie; OGECE Depoorter, Hazebrouck France; Liceul Voltaire Craiova Roumanie; SOU Dimcho Debelyanov, Belene Bulgarie, Agrupamento de Escolas D. Sancho I, V. N. Famalicão, Portugal*

Le but du projet est de faire connaître aux élèves la richesse culturelle

de l'Union Européenne qui réunit tous les pays par les valeurs communes qu'on partage : le respect des droits de l'homme et de sa dignité, la liberté, l'égalité, la démocratie, le respect des droits des personnes appartenant à des minorités. La culture ouvre la voie vers l'égalité, l'inclusion sociale, le développement des compétences sociales, la découverte et l'affirmation du soi, la réduction du risque d'abandon scolaire. « Connaître le patrimoine culturel et naturel à travers les 5 sens », cela signifie se plonger dans l'univers des sens et chercher à connaître le patrimoine à travers les perceptions qui nous fournissent de précieuses informations sur tout ce qui nous entoure et ont une influence importante sur notre comportement.

Les élèves se sont confrontés avec les jeunes de différentes nationalités dans un environnement

multiculturel et ils ont travaillé sur le patrimoine culturel et naturel en participant aux cours et aux ateliers. Ils ont été chaleureusement accueillis par les familles portugaises et ont su faire preuve d'une excellente capacité d'adaptation.

Sous le nom « Observons attentivement et jouons », les activités de la semaine ont été articulées autour des thèmes représentatifs de la région et de son patrimoine culturel et naturel. Après des retrouvailles chaleureuses, les participants ont d'emblée été émerveillés par la richesse naturelle et culturelle de la ville. De nombreuses visites et promenades ont rythmé le séjour des étrangers : visite de la ville de Porto, Braga et Guimarães.

La semaine a débuté avec une réception et session de bienvenue à l'auditorium D. Sancho par la directrice. Cela a été

l'occasion de faire montrer l'établissement et d'offrir de petits cadeaux de bienvenue avec les badges signifiant leur appartenance au projet. Pendant cette matinée, les différentes délégations ont présenté leur école, leur ville et leur pays. L'après-midi a été consacré à une réunion de travail, grâce à laquelle nous avons défini et établi les axes et tâches de travail pour l'année scolaire.

Mardi, les élèves sont partis à la découverte de la ville à travers un jeu du patrimoine et se sont joint à un Atelier de danse - le fado. Dans les divers ateliers de travail, nous celui de la ville au projet Erasmus.

Mercredi, le temps n'a pas été très clément. L'activité s'est déroulée sous des trombes d'eau. Cela ne nous a pas empêché de découvrir Porto par un jeu du patrimoine dans le but de développer, à travers des exercices de perception, d'enregistrement et d'interprétation, l'œil critique pour la valorisation du patrimoine. On n'a pas oublié Vila Nova de Gaia où se

Cette rencontre nous gratifie d'une enrichissante expérience.

avons eu à réaliser un de jeu de piste dans la ville de V. N. Famalicão, où chaque délégation étrangère avait 2 à 3 étudiants portugais pour guider et les aider à trouvent la plupart des caves dans lesquelles vieillit depuis des centaines d'années le vin fortifié le plus célèbre au monde: le Porto.

Les élèves ont travaillé à l'école pour finir le montage des images qu'ils avaient collectées sur les jeux de patrimoine. Les ateliers et les démonstrations culinaires ont été également au menu. Chaque délégation a préparé un plat typique ou un entrée ou un dessert de son pays pour partager. Nous retenons surtout, que malgré nos différences de langues nous avons le

répondre aux diverses questions sur leur parcours. De même, nous nous sommes rendus à l'hôtel de ville où Mr le Maire a manifesté son soutien et

avec les autres dans la cantine de l'école.

Le dîner « Dégustation d'Art » a été l'occasion pour les élèves de se retrouver en groupe. Les familles étaient également invitées et avaient apportés quelques spécialités de la région. Pour notre dernière journée, nous avons eu la grande surprise de découvrir la ville de Guimarães, la ville natale du Portugal, patrimoine Mondial de l'UNESCO et la ville de Braga. même désir commun d'échanger et de partager

notre culture et nos coutumes.

Par les échanges et les activités, le projet nous a permis de découvrir

différentes cultures, et leurs influences, leurs différences, leurs ressemblances aussi que l'importance de

l'apprentissage des langues en se confrontant avec leurs partenaires européens.

(Bianca Mișu, clasa. a XII-a C)

Lille à travers les 5 sens

Le dernier jour, je suis tombé sous le charme de la ville de Lille. Dans cette ville, j'ai découvert que les gens sourient autant, peu importe le mauvais temps. J'ai été étonnée de la couleur des bâtiments, ils avaient tous des couleurs semblables et sûrement une architecture majestueuse. Très belle architecture au centre-ville et beau vieux Lille flamand.

La balade en ville nous a offert la possibilité de sentir, voir, entendre ressentir la ville. Nos 5 sens nous ouvrent les portes des ressentis et des sensations et comme disait Aristote, « il n'y a rien dans notre intelligence qui ne soit passé par nos sens ».

J'ai remarqué que partout, la propreté a dominé, car toutes les personnes sont impliquées dans cette manifestation parce qu'elles prennent soin et aussi elles veulent que leur ville soit belle. Même si Lille est une ville touristique et surpeuplée, mon âme s'est sentie attirée du bonheur des gens. Comme j'adore les bonbons, j'ai mangé des Carambars qui sont spécifiques au nord de la France. Dans un restaurant typique du Lille, on a mangé des frites qui sont utilisés au lieu du pain et ils ont été accompagnés de viande de poulet. Comment j'aurais pu revenir en Roumanie sans goûter la renommée potjevleesch ? Non, c'était impossible !

La ville se voit et s'entend, elle s'aperçoit par les odeurs et les saveurs la ville. La Grand Place nous a attendu que l'on l'admire. Tous les souvenirs sont restés profondément dans mon cœur. Le musée des Beaux-Arts est grand et sympa à visiter. Des instruments de musique, des images ou encore des capsules de senteurs nous ont permis de partir à la découverte des 5 sens, l'ouïe, le toucher, la vue et l'odorat.

Centre-ville très dynamique, Lille est une ville très vivante et culturellement riche.

(Erika Stancu, clasa. a XII-a C)

COFFEE

Erasmus + cu IZ(mir) de cafea turcească

Liceul "Voltaire" din Craiova a participat, în perioada 7 – 11 ianuarie 2019, la prima întâlnire de proiect intitulată READING DRAMA BOOK – THEATER, organizată la Izmir, Turcia de Özel İzmir Oğuzhan Özkaya Ortaokulu, fiind prima reuniune din cadrul proiectului Erasmus+ "EDUCATED AND ACTIVE CITIZENSHIP", număr 2018-1-PT01-KA229-047535_2, proiect care reunește parteneri din șase țări – Agrupamento de Escolas Dr Flávio Gonçalves Póvoa de Varzim (Portugalia), Liceul "Voltaire" din Craiova (România), IES López de Arenas, Marchena (Spania), ISTITUTO D'ISTRUZIONE SUPERIORE "A.VOLTA", FRANCAVILLA AL MARE (Italia), OZEL YAREN OZKAYA ORTAOKULU, Yelki (Turcia), GYMNASIO VOLOU, BOΛΟΣ (Grecia).

Scopul proiectului este adoptarea unor practici inovatoare pentru dezvoltarea competențelor de lectură ale elevilor, care combină căi de citire personalizată cu creativitatea digitală.

În ziua plecării, emoțiile creșteau pe măsură ce ne apropiam de destinație. Ajunși în aeroport, am fost primiți de către partenerii noștri, iar împreună am așteptat și participanții din Portugalia. Agenda de lucru a reuniunii a cuprins un program extrem de variat și a inclus atât activități în școală cât și vizite la diferite obiective turistice și culturale definitorii pentru cunoașterea țării, a culturii și sistemului educațional al țării gazdă.

În prima zi am făcut cunoștință cu toți partenerii din celelalte țări, prezenți la aceasta activitate, precum și cu personalul didactic al școlii gazdă. Am vizitat edificiul și am intrat în câteva clase unde am stat de vorbă cu profesori și elevi.

Domnul director dă startul activităților. Urmează să participăm la câteva exerciții de cunoaștere a locurilor, dar mai ales a celor cu care vom colabora pe parcursul acestei săptămâni. Pe după-amiază prezentăm partenerilor activitățile noastre și facem schimb de impresii. Echipele sunt sudate de pe acum și pot desfășura activități în colaborare internațională. Programul cultural a cuprins mai multe obiective precum Efes, Izmir, mormântul fecioarei Maria.

Am avut parte de o surpriza plăcută din partea gazdelor noastre care ne-au pregătit o mică excursie în centrul Izmirului. Scopul lor chiar a dat roade, pe drumul până la destinație am avut timp să comunicăm mai mult, să desfășurăm diverse activități și jocuri și să învățăm lucruri unii de la alții. Ziua se dovedea a fi deja foarte plăcută, dar lucrurile frumoase nu s-au sfârșit aici. Odată ajunși în centru am făcut câteva poze de grup în fața turnului cu ceas, iar apoi am mers să vizităm o Moschee. Am rămas plăcut

surprinsă să văd cât respect poartă pentru religia lor. Când am ajuns în fața ușii, am fost înștiințați că trebuie să ne descălțăm înainte de a intra. A urmat momentul mult așteptat de toată lumea, Bazarul. Bazarul este un rai colorat al negoțului, cum obișnuiesc ei să îl numească. Ne-am fi plimbat ore în șir și am fi cumpărat mai mult decât am fi putut duce, tentațiile fiind prea mari. Timpul nu ne-a permis să facem tot ce ne dorim, dar am avut timp să gustăm din delicatesele turcești înainte de a ne întoarce. Din nou am fost surprinsă extrem de plăcut de ospitalitatea cu care am fost serviți și bineînțeles, de gustul sublim al mâncării.

Într-o seară, gazdele noastre ne-au pregătit un frumos spectacol cultural – artistic, în care delegațiile partenere au avut prilejul de a admira dansurile populare tradiționale din Turcia, dar au și ascultat un frumos cor care a interpretat minunate cântece tradiționale.

Au fost clipe minunate, gazdele simt că își lasă proprii copii să se desprindă de acasă, pe noi ne animă dorul... Un ultim zâmbet și promisiunea revederii în România în zilele însoțite ale lui florar.

Această primă reuniune de proiect a reprezentat și un scurt dar concentrat schimb de experiență pedagogică. În primul rând am avut șansa să descoperim – școala gazdă, o școală privată pentru învățământul secundar și să participăm la orele de curs. Totodată, schimbul de experiență al profesorilor contribuie la crearea unui spațiu european integrat al învățământului preuniversitar și la reducerea obstacolelor care există în calea mobilității profesionale în Europa.

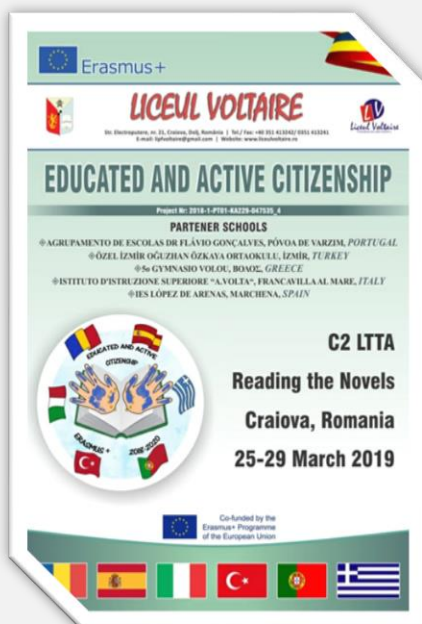
(Theodor Gîrd, clasa a XI-a B)

DISEMINARE PROIECT ERASMUS + KA229

„EDUCATED AND ACTIVE CITIZENSHIP”

Liceul "Voltaire" beneficiază în perioada 1 septembrie 2018 - 31 august 2020 de un grant pentru proiectul cu titlul „Educated and Active Citizenship” no. 2018-1-PT01-KA229-047535_4, derulat prin Programul Erasmus +, Parteneriate strategice, Acțiunea cheie 2, finanțat de Comisia Europeană. Parteneri in acest proiect sunt Agrupamento de Escolas Dr Flávio Gonçalves, Póvoa de Varzim, Portugal, IES López de Arenas, Marchena, Spain, Istituto d'Istruzione Superiore "A.Volta", Francavilla al Mare, Italia, Ozel Yaren Ozkaya Ortaokulu, Yelki, Turcia, 5o Gymnasio Volou, Volos, Grecia si Liceul Voltaire, Craiova, Romania. Obiectivele proiectului vizează dezvoltarea abilităților de lectură, stimularea creativității, motivarea pentru descoperirea literaturii naționale prin metode de predare trans curriculare, schimbul de experiență și bune practici prin cooperare europeană.

Prin intermediul proiectului ERASMUS+ „Educated and Active Citizenship”, echipajele țărilor partenere urmăresc să popularizeze la nivelul întregii comunități europene, numele unor personalități cultural-artistice care reprezintă puncte de referință în literatura fiecărei națiuni, motiv pentru care se are în vedere promovarea unor scrieri cu potențial creativ, care să permită transformarea lor în orice formă de artă, inclusiv cea vizuală sau dramatică.

Limba de comunicare este limba engleză, ceea ce conduce la îmbunătățirea și exersarea competențelor în limba engleză, iar materialele elaborate pentru reuniunile și diseminările de proiect contribuie la dezvoltarea și exersarea competențelor TIC.

În perioada 20-24 mai, o delegație formată din 5 elevi și 2 profesori a participat la cea de-a treia reuniune din cadrul proiectului "Educated and active Citizenship" în Povoá de Varzim, Portugalia.

Dramaturgia are multe de oferit pentru dezvoltarea abilităților multi-literare – cu consolidarea încrederii, cunoașterea de sine și a altora. Principiile antrenării elevilor în mod activ mereu sunt: oferirea unui spațiu sigur pentru a experimenta și a se exprima folosind limbajul, sunetele și muzica. Ca urmare, întâlnirea din Portugalia a stat sub semnul musicalului.

În prima zi, recepția participanților s-a bucurat de prezența directorului instituției de învățământ, care a rostit un cuvânt de bun venit, a cadrelor didactice precum și a elevilor din instituția de învățământ coordonatoare.

A urmat prezentarea țărilor participante, a școlilor partenere în scopul cunoașterii diferitelor sisteme educaționale, a curriculumului fiecărei școli, a specificului social și cultural al fiecărei țări și a continuat cu prezentarea musicalurilor realizate de elevi, plecând de la o povestire din literatura națională. Elevii noștri au ales să pună pe muzică și dans "Pupaza din tei" de Ion Creangă. După-amiaza, au vizitat muzeul din oraș, unde s-au împărțit pe grupe, fiecare grup creându-și propria siglă, plecând de la semnele pescarilor din Povoas.

Ziua s-a încheiat cu o masă oferită de Asociația Părinților.

Pe parcursul săptămânii, echipa Erasmus s-a deplasat la casele memoriale ale scriitorilor portughezi Eça de Queiros, Camilo Castelo Branco și José Régio, cel din

urmă, în orașul Vila do Conde. Activitățile au continuat cu o lecție de canoe, ținută de unul dintre campionii portughezi la acest sport, urmată de punerea în practică a celor învățate.

O după-amiaza a fost sub semnul jocului și, în acest sens, membrii echipajelor au participat la activități în aer liber, descoperind orașul

printr-o vânătoare de comori.

Săptămâna a continuat cu ateliere în casa scriitoare Sophia de Mello Breyner Andresen urmată de participarea la un concert al cântărețului Dioga Picarra ce apus în scena un musical al capodoperei literaturii portugheze "Os Lusíadas"

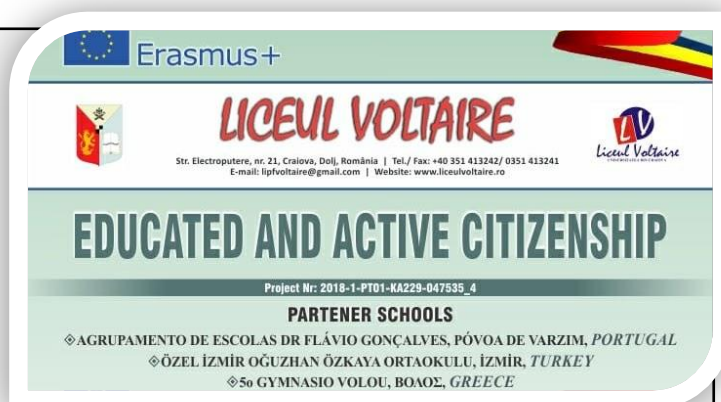
În ultima zi, elevii au avut posibilitate, de a face cunoștință cu elemente de cultură, civilizație portugheză prin vizitarea orașului Porto, ceea ce a contribuit la formarea unei imagini documentate despre țara parteneră.

În cadrul acestei reuniuni de proiect, au fost stabilite strategiile de acțiune în vederea implementării activităților din cel de al doilea an de proiect, s-au stabilit datele exacte pentru reuniunile de proiect, aferente perioadei 2019- 2020.

Întalnirea de proiect din Portugalia a evidențiat încă o dată punctele de convergență existente între participanți, faptul că dincolo de diferențe de ordin geographic, istoric, cultural, religios, etc. există punți de legătură între națiuni construite pe baza colaborării și a prieteniei ce îi leagă pe participanții la proiect.

Impactul acestui proiect la nivelul școlii noastre este unul pozitiv, contribuind la creșterea valorii europene a instituției școlare, a comunității locale, aspecte care promovează diversitatea culturală și lingvistică și care oferă prilejul atât elevilor, cât și cadrelor didactice, părinților și membrilor comunității - cu fiecare activitate realizată - să aprecieze rolul colaborării și al comunicării, să învețe respectul față de sine și față de ceilalți.

(Maia Mihai, clasa a XII-a A)

QUAND MES PENSÉES S'ENVOLENT

LE LIVRE FAIT VIVRE

La lecture est le seul moyen pour devenir un homme cultivé, informé. Le grand chroniqueur Miron Costin affirmait: "il n'y a rien de plus beau et de plus utile que la lecture d'un livre." C'est vrai parce que "le livre fait vivre." Un livre peut nous offrir des modèles à suivre ou à ne pas suivre. Un livre peut créer l'homme ou il peut contribuer à sa dissolution morale. C'est la famille et surtout l'école qui doivent surveiller la lecture des adolescents. Malheureusement, le nombre des lecteurs a diminué à cause de la télé. L'important c'est de lire, car ni le cours parlé, ni l'image projetée n'ont le même pouvoir éducatif.

(Enache Andreea, clasa a XI-a D)

La connaissance des langues étrangères a été depuis toujours une préoccupation des jeunes adolescents. De nos jours, chaque adolescent doit connaître, au moins, une langue étrangère. Premièrement, une langue étrangère est un instrument d'information. Pendant les voyages à l'étranger, la communication est obligatoire. On a besoin au moins d'un vocabulaire de base pour pouvoir transmettre nos impressions, pour pouvoir comprendre les messages transmis. Voilà autant d'arguments pour inciter à l'étude des langues étrangères.

(Enache Andreea, clasa a XI-a D)

POURQUOI AIMER LE FRANÇAIS?

On pourrait également se demander « Pourquoi ne pas aimer le français ? » cette langue qui éblouit d'une façon bizarre mais fascinante celui qui décide de découvrir tout au long de sa vie les mystères et les trésors qu'elle cache. Cette langue si touchante de l'amour, de l'esprit, de la

diplomatie, de Molière, de Victor Hugo et de tant d'autres écrivains qui portent vers un monde ludique et envoûtant... Pensons une seconde, comment ne pas l'adorer, en tomber amoureux ?

Où?, Quand? Par qui? Pour quel motif? J'ai peur que les paroles ne suffisent jamais de ce point de vue mais une chose prime: l'histoire de la France commence avec le français, le signe d'une nationalité qui fait implanter l'amour comme la guerre par une déclaration! Les innombrables raisons pour lesquelles il faut l'aimer?

Tout d'abord, c'est grâce à elle, celle qui a pris naissance comme un mélange d'emprunts, comme « une langue rustique », d'après son nom du IXème siècle, qu'on a une fenêtre de plus par laquelle contempler le monde, voir la vie autrement. Apprendre une langue signifie parmi d'autres devenir quelqu'un d'autre, posséder une deuxième âme « Les limites d'une langue étrangère sont les limites de mon univers. »

D'ailleurs, la langue française c'est une eau pure que les écrivains maniérés n'ont jamais pu et ne pourront jamais troubler. Chaque siècle a jeté dans ce courant limpide ses mots, ses archaïsmes prétentieux, sans que rien ne surnage de ces tentatives inutiles, de ces efforts impuissants. La nature du français est d'être claire, logique et unique. Elle ne se laisse pas affaiblir, obscurcir ou corrompre, comme disait Guy de Maupassant.

Ensuite, le français a des secrets, des ombres obscures, des beautés... elle ne se laisse pas découvrir entièrement dès le début, elle devient de plus en plus captivante, elle dévoile à chaque personne qui veut l'apprendre peu à peu de son merveilleux, tout à fait naturel. Elle mérite sans conteste d'être connue dans sa splendeur. Le français de l'enfance est le français des comptines, « de bonjour », « bonsoir », « comment ça va », « au revoir » et « à bientôt ». Le français qui nous enchante pour ses tonalités et ses « r » grasses qu'on n'arrive jamais à prononcer comme il faut. C'est aussi le français des bandes dessinées, d'Astérix et d'Obélix, de Tintin, des Schtroumpfs, la langue des contes de fées, de Quasimodo et d'Esmeralda, la langue de Louis de Funès dont les films font se tordre de rire...

Le français de l'âge adulte... on découvre la vérité qui se cache derrière cette harmonie et cette tendresse: une grammaire rigoureuse, indomptable et parfaite qui nous rend ridicules et grotesques si on ne l'articule pas bien. Il y a des moments où on n'arrive pas à la maîtriser, à l'apprivoiser, trouvant que cette langue est aussi implacable que les mathématiques, qu'il faut des axiomes et des théorèmes pour pouvoir pénétrer son mystère. Et pourtant, pour ceux qui n'abandonnent pas la lutte, le français offre d'inimaginables trésors et avantages, tant de point de vue personnel, que de point de vue professionnel.

Finalement, elle est une reine. Et cette reine est si belle, si fière, si modeste, si hardie, si voluptueuse, si chaste, si noble, si familière, si folle, qu'on l'aime de tout son cœur et qu'on n'est jamais tenté de lui être infidèle, une fois qu'on devient conscient de son côté peu connu.

(Dinu Feodora Maria, clasa a XI-a C)

Omul de la catedra

Franța anilor 1940. Situația financiară a oamenilor este precară. Unii părinți, neavând posibilități materiale, alții sătui de comportamentele inadecvate ale copiilor lor, îi trimit pe aceștia la diverse internate și case de copii.

Un astfel de loc este și „Fundul iadului.” Aparent, copiii de aici nu au nicio aspirație la o viață mai bună și nici șansa de a avea una. Într-o zi, un nou pedagog sosește la școala-internat: Clément Mathieu, fost profesor de muzică, actual șomer, care rămâne, oarecum, marcat de experiența unui băiețel, Peppinot, ai cărui părinți muriseră în timpul ocupației naziste. În egală măsură, domnul Mathieu rămâne șocat de „sistemul de învățământ asupritor” ce era aplicat copiilor de către Director, domnul Rachin. Revoltat, îi cere directorului permisiunea de a înființa un cor, fapt ce îl amuză teribil pe acesta. Și totuși, ar avea într-adevăr, succes o asemenea metodă de educare? Ar fi mișcate toate acele mici suflete rebele de câteva acorduri duioase? S-ar implica ei atât de mult în constituirea unui cor?

Dar, iată că prin muzică, domnul Mathieu nu numai că îmbunătățește disciplina copiilor, ci descoperă și o voce inimaginabilă ce îi aparține „celui cu fața de înger”, Pierre Morhange. Acesta era unul dintre cei mai rebeli copii ai orfelinatului, lăsat acolo de către mama lui care muncea zi de zi. Pedagogul s-a ocupat foarte mult de Pierre, de pregătirea acestuia în cariera sa muzicală, și mai ales, s-a ocupat de comportamentul acestuia, transformându-l dintr-un baiat-problemă, într-un elev disciplinat, care visa să aibă un viitor strălucitor.

Cu toate acestea, un incident tragic cuprinde școala. Aceasta arde din temelii, rămânând doar câteva rămășițe. Însă, inspirat de vremea frumoasă de afară, domnul Mathieu scosese copiii la plimbare în padurea din apropiere, salvându-i astfel de flăcări. Ca urmare a acestei tragedii, el este concediat și îi este interzis să își mai vadă micii coriști, care suferă enorm din pricina aceasta.

„Profesorul este asemeni unei lumânări. El se mistuie pe sine însuși pentru a lumina calea altora”. Astfel, se reîntoarce la statutul de fost profesor de muzică și actual șomer. Continuă să predea lecții de muzică până se stinge din viață.

Șiiiiii... iată o întâmplare despre vocația omului drag de la catedră, despre puterea pe care ti-o aduce o pasiune, indiferent de obstacole. Este o lecție de viață, o provocare și un argument că muzica și dăruirea unui profesor pot schimba destinele unor mici suflete. Fără să se ceară imposibilul! Uneori, este de ajuns o vorbă bună, o încurajare, o ușoară bătaie pe un umăr apăsător de poveri.

Omul de la catedră își pune amprenta asupra eternității, ea nu poate ști niciodată cât de departe ajunge influența sa. Drept dovadă, copiii pe care dascălul îi găsește alergând prin clase, păruindu-se, având un comportament violent cu toate cadrele didactice, se transformă sub bagheta magică. Cum și în ce fel? Devenind un grup liniștit și unit, capabil să zămislească o muzică nobilă prin niște glasuri subțirele.

Educația a fost cea mai puternică armă folosită de domnul Mathieu din dorința schimbării unei atmosfere sumbre și cenușie, într-una de armonie și iubire.

Acum, aș spune că viața este ceea ce se naște din modul în care interacționăm unii cu alții, scânteia destinului care se aprinde din intersectarea unor simple ființe create de Dumnezeu. Iar când acele ființe sunt adulți și copii, profesori și elevi, ceva uimitor, de-a dreptul fabulos se poate întâmpla.

(Dinu Feodora Maria, clasa a XI-a C)

ALEGE VIAȚA!

Drogurile au existat dintotdeauna și pericolul lor a început să crească din ce în ce mai mult, încât, la ora actuală, au atins cote maxime. Dacă în trecut se știa poate prea puțin despre ele, în lumea celor care aveau contact cu presa, cu lumea din afară, cu medicina, acum, pericolul este cunoscut în toate mediile. Toți discută, toți dau exemple negative, dar lucrurile rămân așa cum sunt și rezultatele sunt ucigătoare. Drogurile și tutunul erau vicii care circulau în lumea celor mari, dar acum, auzim de cazuri cu minori prinși în mrejele acestora, iar finalul este, mai în toate situațiile, unul fatal. Tineretul rămas nesupravegheat din foarte multe motive, părinți plecați, familii destrămate, nu fac altceva decât să se alăture unor persoane care le produc numai rău. Traficanții de droguri atrag mai întâi minorii în lumea lor, oferindu-le spre consum "marfa", făcând din ei "distribuitori" și, totodată, consumatori fără cale de întoarcere.

Legile statutului sunt la ora actuală destul de îngăduitoare, încât privim cu ochii deschiși că lucrurile devin din ce în ce mai grave și că nu se iau măsurile

cuvénite. De multe ori, totul începe dintr-o joacă, după care joaca devine obsesie și obsesia moarte. Nu puține sunt cazurile când, pornind de la copii până la persoane în vârstă, se ajunge la furt, la bătaie, la crime, pedepsele fiind mici și, de multe ori, cei vinovați se întorc în lumea consumatorilor și o iau de la capăt, fiind nevindecabil.

În această lume, în care timpul fuge, preocupați de problemele personale, uităm să dăm un ajutor celor din jur, uităm că viața ne este dată să o trăim și că semenii noștri și, pe lângă ei și noi, suntem în pericol.

(Enache Andreea, clasa a XI-a D)

VOYAGE DANS L'AVENIR

Il était 22 heures. J'attendais toujours la nuit avec impatience pour évader au-delà de ma fenêtre. Que la nature est généreuse, je me disais ! Un incroyable désir se dessinait sur mon visage, de regarder la belle nature dont j'étais follement amoureuse. Les parfums d'été se diffusaient dans l'air pur et frais. Les lumières du village scintillaient au loin et la lune attendait son plus haut point, pour m'étonner. Elle me regardait comme un œil ouvert. Tout était une symphonie de bonheur, mais ce soir-là n'était pas un soir comme tous les autres. Ce soir-là, c'était comme si la nature aurait voulu me transmettre un message. Je le sentais. Peut-être j'ai été enthousiasmée à propos de cette vue là mirifique.

Il fallait me coucher, mais...Qu'est-ce qui s'est passé dans ma chambre ? De mon armoire sortaient des rayons colorés. Ils étaient plus forts que les rayons du soleil. Pour m'amuser un peu, j'avais besoin d'une crème solaire pour m'en protéger. Cependant, j'ai pensé que ce n'était pas la mer à boire de l'ouvrir ? Je devais savoir ce qui se cachait à l'intérieur.

Surprise ! Un grand coffre mordoré situé au milieu. Mais où était mon armoire. J'étais entrée dans une grande pièce. Devant moi, il y a un couloir interminable et très mystérieux. J'ouvre le coffre et je suis vraiment étonnée : de milliers de boutons scintillent ! J'ai réfléchi un peu. Qu'est-ce que j'obtiens en appuyant sur ces boutons ? J'arriverai à une fête, à un concert, à un pique-nique, à la mer ? J'appuyai au hasard le bouton 126 ?

A l'instant, j'ai été téléportée là où il est impossible d'aller. J'étais dans un voyage du temps. Sur un grand écran, je voyais mon avenir. J'ai appuyé à nouveau. Tout à coup, j'ai découvert un autre monde. Autour de moi, je voyais des magasins de luxe, de grandes maisons. Bienvenue dans un voyage du temps. Tu as atterri dans un pays où beaucoup de monde rêve d'arriver. Mais comment ? C'était impossible pour moi. Cela m'arrivait vraiment, à moi ! J'étais en vacances dans mon avenir. Je pouvais découvrir tout ce que je voulais. J'ai eu part d'expériences uniques que je garderai toujours en ma mémoire.

Mais pourquoi ? C'est mon avenir. Et toutes ces choses- là vont m'arriver. J'ai eu l'occasion d'écouter les mots du destin qui me disait d'être une fille appliquée, aimable, parce que l'éducation et la culture sont les choses les plus importantes dans la vie de quelqu'un. Il m'a dit de lire beaucoup parce que quelqu'un qui adore les livres

aura un avenir parfait. Une fille intelligente est une fille dont le bagage intellectuel a été formé par la lecture. J'étais aux anges quand j'entendais ces mots. Son conseil était que je choisisse, dans ma vie, une voie où je me sens bien sinon, après, il sera difficile de faire machine arrière.

J'avoue que j'ai été impressionnée par une telle vie. Tous les gens étaient gentils, j'avais tout ce que je voulais. J'étais devenue une personne responsable. J'avais grandi. Tout était différent, surtout moi. Mes rêves sont accomplis, je suis corps et âme à mon métier d'avocat, mais...

- Réveille-toi, ma fille ! Tu as beaucoup dormi ! Et....Toutes mes vacances ont été un rêve. J'ouvre les yeux, je me retrouve dans ma chambre, avec ma famille et de tels rêves. Mon voyage a été trop court, juste une nuit. Mais je suis contente d'avoir réussi à voir l'avenir qui m'attend. J'ai vraiment passé des vacances dans l'avenir. Maintenant je sais exactement ce que je dois faire pour réaliser tous mes rêves. Je dois beaucoup travailler.

Et finalement, je me suis rendue compte que, grâce à mon imagination, je peux me déplacer vraiment partout.

(Dinu Feodora Maria, clasa a XI-a C)

AVANTAJELE OFERITE DE STUDIUL IN STRAINATATE

Bună! Ma numesc Flavius, și ce urmează să citești este legat despre oportunitățile pe care le oferă studiul în străinătate.

Bănuiesc că mulți dintre noi ne gândim să studiem în altă țară, însă nu suntem siguri dacă ni s-ar potrivi. Dacă ținem cont de vorbele cuiva care a studiat în afară, cu siguranță îți va spune că a fost o experiență care i-a schimbat viața și că a fost cel mai satisfăcător lucru pe care l-a făcut vreodată. Așadar, m-am gândit să vă ofer o descriere a posibilelor câștiguri pe care studiile în străinătate le oferă și sper că te va ajuta să te orientezi pentru viitor și să iei o decizie.

1. Oportunitatea de a forma prietenii ce pot dura o viață.

În timp ce studiezi în străinătate, nu doar că vei avea contact cu o nouă cultură, dar de asemenea, vei face cunoștință cu studenți internaționali, care sunt și ei departe de casă și în căutare de prieteni, ca și tine.

2. Oportunitatea de a învăța o limbă străină.

Cea mai bună și eficientă metodă de a învăța o limbă străină este să studiezi în țara în care limba vorbită este cea pe care vrei să o înveți. O să vezi cât de ușor este să înveți o limbă când o auzi tot timpul.

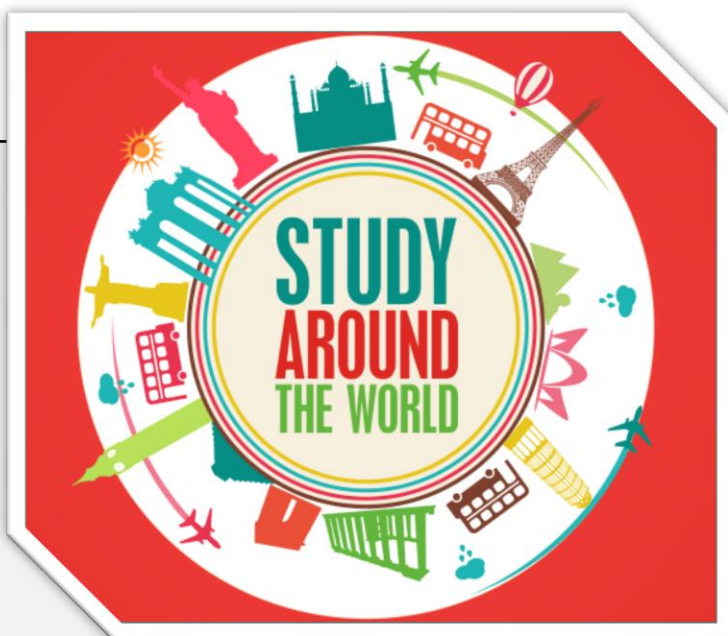
3. Oportunitatea de a-ți lărgi orizonturile.

În timp ce studiezi în străinătate, vei învăța diferite aspecte despre lume, aspecte pe care cred că nu le-ai fi învățat acasă. După ceva timp, când te vei întoarce acasă, o să privești lumea dintr-o perspectivă mult mai amplă decât ai fi crezut că e posibil.

4. Oportunitatea de a cunoaște alte culturi.

Diferențele dintre culturi reprezintă mai mult decât diferențe lingvistice, mâncare sau obiceiuri. Adevăratele diferențe vin dintr-un mediu greu de văzut și

Ît formezi aptitudini de comunicare prin interactionarea cu persoane din medii diferite.

~ 27 ~

LICEU- NICIDECUM CIMITIR AL TINEREȚII MELE...

Aș dori să vă amintesc, dragi colegi, faptul că liceul, deși ar fi considerat precum "o închisoare" a vieții de adolescent, este, în orice caz, contrariul. S-a auzit adesea că școala, în general, limitează gândirea și talentul copilului, obligându-l să fie la fel ca ceilalți, să nu aibă principii, păreri sau un cuvânt în fața semenilor săi.

"Școala este tunelul în care identitatea moare"- citat ilustrativ pentru multe din ideile pe care sistemul educațional le promova. Totuși, atât cât am pălăvrăgit pe-aici, haideți mai bine să vă spun povestea nu a uneia, ci a mai multor persoane care pe mine astăzi m-au făcut om, lucru care în orice alt loc nu ar fi fost posibil. Nu că la VOLTAIRE, căci despre el este vorba, despre liceul care a luat o ființă tăcută, introvertită, care nu ar fi fost dispusă niciodată să își arate talentul în atatea feluri și a transformat-o, după patru ani, în ceea ce este astăzi, acum când scrie și de maine până la nesfârșit.

Da, da, v-ați prins, este vorba despre mine...Dar cum sunt eu poate au mai fost, sau vor mai fi și alții. Ideea e că liceul reușește să aducă asupra vieții o serie de provocări, de momente bune și rele, un haos al emoțiilor, dar care trebuiesc simțite și trăite din plin. Toate aceste elemente care constituie liceul- Loialitate Idealuri Creație Emoție Unicitate Voința Optimism Libertate Tovărășie Ambiție Iubire Respect Egalitate -ne constituie, de fapt, pe noi toți, cei care facem parte din această familie.

Chiar dacă traseul pare asemeni unui labirint, scopul lui este acela de a pregăti, în parcursul inițiativ, omul însuși, dar și sufletul său, pentru viață. (SFAT: a se citi de câte ori este necesar, fie din nevoia de motivație, un zâmbet sau pur și simplu.) Nu e

greu la liceu. Nu e greu să fii licean. Nu e greu să înveți. Nu e greu să scrii, să fii atent, să efectuezi teme. Nimic nu e greu. Și pentru lucruri atât de simple, nu e greu nici să reușești. Și cum se scoate din discuție absența motivație sau a satisfacției unui absolut atins, totul stă în tine, în mintea ta, în conștiința ta. Nu e vorba doar de efort, e vorba și antrenamentul pe care TU singur îl aplici, în favoarea ta. Încetați să nu mai învinovați sursele exterioare, incapacitatea de a găsi începutul de

drum, de a îl continua, sau orice altceva este în jur.

Totul este posibil. Iar atunci când vrei ceva cu adevărat, îl vei obține indiferent de obstacol. Răspunsul este în voi, voi sunteți comoara ce trebuie găsită, diamantul ce trebuie șlefuit, dar pentru ca acestea să se întâmple, trebuie să acceptați formele de ajutor oferite, dar cel mai important, în buzunarul sufletului să purtați ÎNCREDEREA. Vă rog, pentru binele și viitorul vostru, indiferent de ceea ce vă doriți, mereu să aveți încredere în voi și în forțele voastre proprii. Porniți de la gândul că eu am încredere în voi, în toți, iar cu restul vă descurcați cum știți mai bine. Vă iubesc și vă iubim: pentru cine sunteți, pentru ce faceți, pentru ce oameni frumoși o să deveniți.

(Bondar Bianca, clasa a XII-a C)

UNICORNII ȘI GRĂDINA DE ZARZAVATURI

Facebook

Jan 16 at 21:55

<< -Hei. Îmi adusei aminte de prima noastră discuție.
De când erai tu rasă în cap.
Și voiam să văd cf, dacă ești bine.

-Awww, de ce, părea că nu sunt?

-Păi nuj, ca n-am mai vorbit.

-Da, știu, dar mă gândeam că a fost o chestie de intuiție.

-Ești okay?

-Da, tu?

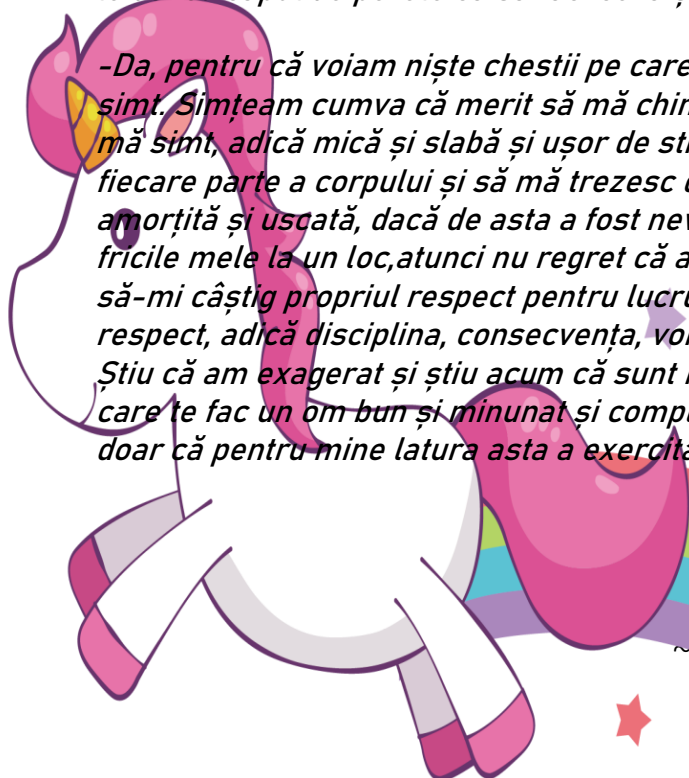
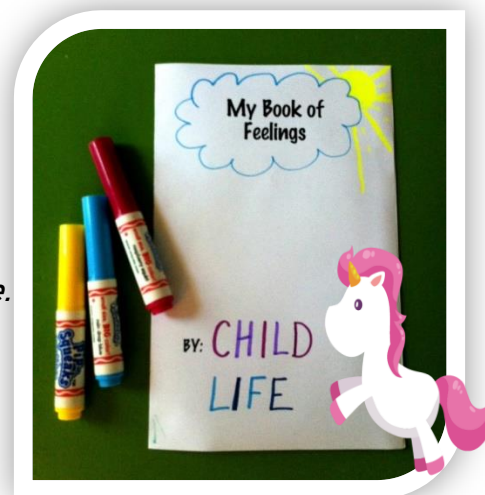
-Da.

Cum a fost viața ta?

-Băi, sunt multe chestii care s-au întâmplat, care nu s-au întâmplat, dar în mare parte, e mai bine decât am crezut că o să fie vreodată. Știi, ca și cum mă tăvăleam în țărână precum un căluț de mare poliandric, după o navetă de bere, iar acum m-am ridicat în genunchi și stau pe loc, nu mai fug... și respir.

-Mă bucur dacă tu simți că nu e doar țărână în jur. Știi că mereu ai zis că tu trebuie să te dai cu capul de perete ca să faci ceva și nu are nimeni ce să facă.

-Da, pentru că voiam niște chestii pe care acum nu le mai vreau și pe care nu le mai simt. Simțeam cumva că merit să mă chinui pentru felul în care oamenii mă făceau să mă simt, adică mică și slabă și ușor de strivit. Și dacă a fost nevoie să-mi învinețesc fiecare parte a corpului și să mă trezesc dimineața cu dureri de spate, cu mintea amorțită și uscată, dacă de asta a fost nevoie ca să devin mai puternică decât toate fricile mele la un loc, atunci nu regret că am făcut-o. Cred că am încercat într-un fel să-mi câștig propriul respect pentru lucrurile pe care le consideram eu demne de respect, adică disciplina, consecvența, voința și perseverența. Știu că am exagerat și știu acum că sunt multe alte lucruri care merită respectate și care te fac un om bun și minunat și complex, poate și semi-fericit sau parțial 'netrist', doar că pentru mine latura asta a exercitat un soi de farmec tembel.

Știi, pentru că am citit ceva când eram mică și am crezut asta din toată inima mea, că marii copaci își au rădăcinile în întuneric. O să fiu mereu înfiorător de dură cu mine, dar nu ca un călău sau ca un paznic, fără să mă transform în propria victimă, fără autocompătimire și autodistrugere, o s-o fac pentru că vreau să-mi făuresc un sens în marea asta de confuzie și suferință, nu să mă pierd în valurile care se sparg de mal și dispar pentru totdeauna. Și aș vrea ca sensul acesta să nu mă implice numai pe mine, de fapt aș vrea să nu mă implice deloc, ci doar să-l simt îndeplinindu-se vag imperceptibil, de fiecare dată când reușesc să pătrund în lumea șovăielnică, permeabilă și vulnerabilă a unui om, și să o transform într-un loc mai sigur, mai puțin înspăimântător pentru el însuși. >>

Adevărul e că am încercat să pun creionul pe hârtie de atâtea ori înainte să scriu toate astea, doar că de fiecare dată mă surprindeam gândindu-mă la ce o să gândească alții despre ce urmează să spun. (Cred că, într-un fel, am făcut asta de când mă știu.) Și încercam să pun cap la cap fraze complicate, din care să transpară teorii relevante pentru soluționarea misterelor lumii. Totuși, niciuna nu părea suficient de complicată, nimic nu părea relevant. Tot ce am trăit până acum era mizerabil, trist și anost, tot ce am citit părea rece și lipsit de viață. Și atunci mi-am amintit de persoana care, prin nu știu ce proces multietajat și multifactorial, face să pară atât de simplu să fiu eu însămi. Fără abstractizări, antinomii, concepte sau sofisme, pentru că e vorba de un soi de prietenie (mai degrabă, doi unicorni care plantează o prietenie într-o grădină de zarzavaturi), ori asta e ceva ce modulele mele mentale nu pot cuantifica. Cum de a fost mereu acolo pentru mine? Cum de a rămas chiar dacă eram demnă de milă și nici măcar eu nu dădeam doi bani pe mine? Cum de a închis ochii la ce se întâmpla în interiorul ei, ca să privească în adâncurile mele? Nu știu și n-am nevoie de niciun postulat științific care să-mi explice fenomenul.

Știu că te iubesc, omule. Mult. Neliniștitor de mult.

(Sophie Maria-Lucia Antonescu)

TU

Tu ești cafeaua dintr-o zi de luni,
ești felia de pizza de marți seara,
ești nebunia curată a zilei de miercuri,
ești verdele la semafor din aglomeratul joi,
ești prajitura de vineri după-amiază,
ești ora 11 dintr-o sâmbătă,
ești paharul de vin din sfânta duminică,
ești totul...
sau ești...nimic?
ești ceva în Univers,
dar eu... mă bucur că ești.

(Bondar Bianca, clasa a XII-a C)

Atlasul unei vieți

Rodeau în pieptul meu odinioară,
Artere tinere, ce mă-mbrăcau în mantii;
Sculpta străfundul meu, cu-arcușul de vioară
Un fraged om bătrân, azi regăsit în atrii.

Îmi înecau timpanul zâmbete nevinovate
Amarul îmi era un simplu critic indolent.
Aveam doar un prezent și-un viitor în spate,
Doar două coaste vechi, fiice de clarinet.

Eu nu găseam util să cos cu fir de ură,
Dar venele palmare-mi făureau undrele;
Trăiam într-un tărâm cu lume nulă,
Stomacul meu dospea lepidoptere.

Creșteam și cunoșteam, copil fiind;
Eram și sunt într-un proces de hipofiză
Umblam și protejam ca om, iubind
Azi mă separ de-atunci, un fel de dializă.

Era un sentiment adânc și prea tenace
Când aerul de plai lovea în diafragm;

Domnea luna de mai, când sufletul se coace,
Cohleele îmi găzduiau tenori astrali.

Înalte raze-mi desenau pomeții,
Mărindu-mi volumul de melanină
Și cântăream lumina dimineții,
Ce izgonea abstractul din pupilă.

(Gavrilă Alexandra, clasa a XII-a D)

Fascicule din tinda gliei

Mă sting.
Albastrul scade-n ochii mei aprinși,
Iar metilenul pare șters.
Și se prelinge lacrima stingând văpaia răni
Și vindecă, albastrul, ca sinonim al spirtului de lemn.
Sunt doar un glot, iar limba mea e mută
Și limba mută glotu-n alt meleag;
Se scurge prin călcâi sângele care,
Demult, in veche tină, uda câmpii de-azur.
Un aisfild des îmi amortește trupul
Și mă așez să mângâi cortexul unui copac stingher.
Mă simt păgân în astă zi creștină,
Dar jugulara-mi cere să mă-nchin.
Și-i mulțumesc amar pentru dreptate,
Căci n-a lăsat niciun străin hitlean
Să-i taie rădăcinile-mbibate aici,
De mari străbuni ai micilor urmași.
E rece tot și răsfluarea-mi curmă
Silita osândire dată de somitate...
Iar eu amplific un carnaj adânc
Cu sinele-mi necunten învrăjbit.
Se-nalță peste zăpodii doar flăcări,
Iar sânul muntelui jelește după vârful;
Robusta lor edificare veștejită,
Zace-ntre oameni slabi și senectuți.
Țara mea cade într-un hipogeu adânc;
Adânc e somnul ce-l găsim noi dulce...
Pribeag ne îndreptăm spre călăuze care măsluiesc
Și sărutăm, prea strâns, inele ce ne țin captivi,
La mâinile ce risipesc otrava.
Oglinda mai rămâne neatinsă doar,
Dar care hoț mai intră-n sala cu speulă?
Ce rost mai are să-și descoase iar spărtura,
Când în străfundul lui arid, eposul urmă n-are?

Scrum de gânduri

În pietre scumpe, mărită ființă, te ascunzi...
Te lupți mereu, la orice pas, cu amintirea,
Pe care drum mai vrei și azi s-ajungi?
De ce nu vrei să-mi întâlnești din nou privirea?

Te știu, te-am mai văzut demult, odată,
Pe o hârtie...și printre alte rânduri...
Am stat, de știi, cânta l-aceeași masă
În singura cantina grea de gânduri...

(Gavrilă Alexandra, clasa a XII-a D)

În drumul meu spre tine...

În drumul meu spre tine
Să știi că n-ai știut
Că am călcat pe cioburi
Și nici nu m-a durut.
Și-am așteptat sub boltă
Să-mi dai și tu un semn,
Să fii o călăuză -
Un suflet pur și demn.

M-am înșelat pe mine,
Căci tu n-ai apărut...
Ce vastă fericire!
Mi-ai luat tot ce-am avut...

(Dincă Maria, clasa a XII-a D)

TU...EU?!

Am ezitat să-ți mai scriu vreo rugăciune
Când plâng eu, plângi și TU..trăiesc prin tine
Spune-mi: Sunt la fel cum m-ai crescut?
Căci am evitat să mă abat..dar n-am putut!

Mai am frati? Mai am lacrimi de vărsat?
Mai am putere, mai am amintiri de lăsat?
TU m-ai crescut, îmi știi și viitorul..
Încă nu vreau să ne-ntâlnim, m-ar ucide dorul!

Am ales bine? Sau am înțeles greșit?
Știu că TU mi-ai dat putere când m-am îndoit..
N-am obosit, drumul ăsta a fost plăcut!
Dacă-aș da timpul înapoi, aș face exact ce am făcut...

PICURI DE CULOARE

Verde bosumflat stă pe stradă
Și fuge-fuge, stă să cadă
În galbenul vărsat pe uliți
De stropii toamnei cei cuminiți.

Un ghem de roșu mai pălit
În gheara toamnei s-a pitit
Și sare brusc în pomi și frunze
Să fie oare buburuze?!

Oranj...sau crem...portocaliu?
E o culoare ce n-o știu
Dar an de an o văd pe geam
Să zic că parcă o știam?!

Pictează toamna natura în culori
Cu zâmbete, iubiri și flori
E toamnă afară și în minte,
E toamna în culori și în cuvinte!

(Condoiu Antonia, clasa aX-a C)

DOR DE TOAMNĂ

Mă uit în jur și nu mai recunosc
Căderea ce-mi purta în taină dorul...
Îmi pare-acum un lucru-anost
Că nu-i mai pot privi covorul!

Mă dor culorile-n priviri
Și-i simt durerea-adânc în minte,
Tânjesc în taină amintiri
Din primăvara cea cuminte...

Mă tem că mă voi pierde iară
În galbenul pustiu al tău,
Cum am facut și-odinioară
Vrăjit fiind de glasul tău!

Tu, toamnă, ascunde-mă în gând
Și iartă-mi glasul necăjit,
Că vreau încă o dată să mai cânt
Povestea ta în ceas vrăjit...

(Doicaru Izabela, clasa a XI-a B)

À MA MÈRE

J'ai dessiné sur le ciel,
Des mots d'amour pour celle
qui m'a appris
à aimer.

Tu es ma lumière,
quand il fait nuit,
Tu es mon silence
quand il y a du bruit

Ma fée protectrice,
j'irai toujours vers toi
T'allumes toutes les étoiles
Pour éclairer ma voie.

Alors que je dors,
tu veilles à genoux,
M'accompagnes dans mes rêves
Et caresses mes joues

Tu appelles le printemps,
Pour fuir l'hiver,
A toi toutes les fleurs,
Ma très chère mère.

(Cristina Cristina Georgiana, Clasa a X-a C)

Dragă jurnal,

Oricât de paradoxal ar putea părea, câteodată, din prea multă grijă și dragoste, comitem greșeli ireparabile față de cei pe care îi iubim. Într-o poveste de dragoste precum a noastră, poți avea fie rolul celui care rănește, fie rolul celui rănit și este inevitabil ca doi îndrăgostiți să nu își provoace durere reciprocă, inconștient sau nu.

Ne-am cunoscut primăvara, atunci când își expunea cea mai bună înfățișare a sa. M-am îndrăgostit imediat de ea. Avea ochii albaștri precum infinitul cerului. Radia beatitudine. Emană prin fiecare fibră puritate și grație. E imaginea pe care nu o voi putea uita niciodată. Avea pielea catifelată și înlăcrimată ca iarba acoperită de rouă. Avea părul dens și rigid așa cum este arămiul pământului. Picioarele-l erau lungi și subțiri la fel ca trunchiul copacilor. Obrajii îmbujorați reflectau varietatea florilor.

Cum precizasem la început, mi-a arătat doar cea mai bună parte a sa și mă îndrăgostisem nebunește de frumusețea ei. Lunile trecând, dragostea noastră devenea din ce în ce mai puternică și eram surprins de cât de mult o puteam iubi. Cea mai prosperă perioadă a relației noastre a fost în acea vară când lucrurile mergeau la superlativ.

Aspectul ei înflorea odată cu trecerea timpului, numai ochii rămăseseră aceiași, la fel de calzi și pătrunzători ca la început. Doar părul devenise bariolat așa cum culorile planetei se îmbină armonios. Ne dădeam întâlnire în fiecare seară și adoram să văd apusul prin ochii ei. Îmi plăcea că mă hrănea și avea grijă de mine să îmi fie bine mereu. Eram înnebunit când zăream constelațiile în părul său și îmi încânta urechile cu glasul ei precum ciripitul păsărilor. Eram atât de atras de ea în acea perioadă, încât nu aș fi putut să mă plictisesc vreo secundă. Pe atunci și eu eram preocupat de bunăstarea ei, încât aveam grijă să o hidratez, să o cultiv cu informații și să îi pieptăn părul multicolor.

Vara se sfârșea și ea își schimba comportamentul față de mine. Apoi, cu sosirea toamnei, am observat o schimbare și în înfățișarea ei. Își pierduse inocența și o înlocuise cu indiferență. Eram obișnuit ca ea să aibă grijă de mine și odată cu această schimbare, din neatenție am început să profit de ce îmi oferea. Ea realizând, în timp, ce făceam, mâhnirea ei creștea și așa și-a schimbat culoarea ochilor, din albastrul cerului într-un gri profund și vag. Aproape în fiecare zi plângea și, uneori, era atât de nervoasă încât totul în jurul ei se cutremura și ochii parcă-l fulgerau. Am făcut-o să sufere atât de mult, tăindu-l din păr pentru a mă încălzi, furându-l hrana, poluându-l sufletul, încât i s-a uscat pielea, florile din obraji au dispărut și vocea i s-a pierdut.

Nu eram conștient de ce făceam, până când am simțit lipsa bunurilor cu care mă obișnuisem, dându-mi seama prea târziu cât de importantă era pentru mine. În ciuda a ce îi

făcusem, ea nu a renunțat la mine. Chiar dacă am realizat că am greșit, lăcomia mea se agrava. Am sperat și eu că mă voi schimba, însă iarna deja sosise. Ochii, din gri, se transformaseră într-un alb imaculat și ea devenise într-un totu rece și, inconștient fiind de acțiunile mele, ignoranța mea a dus la moartea ei. Până în ultimul moment, ea a sperat că mă voi schimba și chiar dacă nu am tratat-o cum a trebuit, ea nu și-a pierdut, în totalitate, sentimentele pentru mine. Acum, jurnalule, îmi prezint regretul în numele tuturor celor care o abuzează și nu își repară greșelile față de ea, de Natură.

Și acum, îți cer scuze ție, Natură, pentru că nu am știut să apreciem frumusețea și bunătatea ta și în loc să te contemplăm, am dus la distrugerea ta. Ne cerem scuze, Natură, sperăm să ne ierți cândva.

Semnat,

Eu, omul.

*(Firoiu Marina, Predescu Carina,
Martin Ramona, clasa a X-a C)*

L'homme contemporain

Nous nous sommes connus un printemps, quand elle était au comble de sa beauté. Par chaque fibre, elle émanait pureté et grâce. Ses jambes étaient longues et fines comme le tronc d'un arbre. Les joues rougissantes reflétaient la variété des fleurs. Au fil des mois, notre amour est devenu de plus en plus fort.

L'été - la période la plus prospère de notre relation, lorsque tout allait au superlatif. Nous nous donnions des rendez-vous tous les soirs. Je prenais soin de l'hydrater, de la cultiver avec des informations nouvelles et de peigner ses cheveux multicolores.

Puis, à l'arrivée de l'automne, j'ai remarqué un changement. Presque tous les jours, elle pleurait et parfois elle était tellement nerveuse que ses yeux déclenchaient des foudres foudroyants. Je lui ai fait tellement du mal en lui coupant les cheveux pour me réchauffer, en lui volant sa nourriture, en polluant son âme, que sa peau était devenue sèche, que les fleurs sur ses joues avaient disparues et qu'elle était restée sans voix.

J'ai promis de changer, mais l'hiver était déjà arrivé. Ses yeux étaient devenus d'un blanc immaculé et elle était complètement froide. Mon ignorance l'avait tuée.

Je suis désolé, Nature, j'espère que tu me pardonneras un jour.

Signé,

Moi, L'Homme contemporain

(Firoiu Marina, XC, Predescu Carina, XC, Martin Ramona, XC)

CHER MONSIEUR CHARLES-DE-GAULLE,

Je vous écris d'ici, près de la statue qui garde votre présence dans nos cœurs, pour vous remercier d'avoir soutenu la France pendant la période d'affliction.

Vous vous êtes battu pour que notre patrie ait un meilleur avenir. Vous avez joué un rôle important dans l'histoire française et vous l'avez menée à la gloire avec courage et dignité. Vous étiez également un guide parce que vous avez enseigné aux novices de l'armée ce que la justice signifie, l'amour du pays et surtout parce que vous avez appris à manipuler les armes habituellement pour se défendre et ne pas pour attaquer. Maintenant, en regardant la statue qui incarne votre courage qui n'a pas de comparaison, je comprends ce que j'aurais ressenti si j'avais marché sur votre chère rue

«Champs Elysées».

Toute la nation française vous attribue les mots de respect les plus profonds pour apprécier vos actes de courage, car vous avez été un guide et un vrai patriote.

Je vous remercie personnellement d'avoir construit le présent dans lequel je vis, alors je m'incline devant vous. Je vais vous parler de la terre que vous nous avez laissée.

Je voudrais commencer par vous parler des personnes qui ont vécu pendant la guerre, ils n'ont pas pu s'imaginer un avenir, un avenir de leur pays, de leur monde...Mais nous voilà aujourd'hui, 105 ans après la première guerre mondiale. Au cours de ces années la Terre a beaucoup évolué sur tous les plans. D'abord par les droits acquis.

Commençons par la liberté et le droit d'avoir la parole ce qui n'était pas le cas à l'époque, le droit de dire avec qui ou quoi nous ne sommes pas d'accord. Ensuite le droit d'avoir sa propre personnalité, son propre style et sa propre façon de penser. Avant, il n'y avait pas de variété, tout le monde avait les mêmes possibilités et la même mentalité.

De nos jours, la technologie a beaucoup évolué et les scientifiques n'ont pas l'intention de s'arrêter là, la médecine a fait beaucoup de progrès et elle ne va pas cesser. Les méthodes d'apprentissage ont changé en faveur des élevés, ils ne sont plus menacés

et frappés par les professeurs comme jadis. Des mots comme *solidarité* et *tolérance* ornent très souvent les discours des gardiens de la paix.

Que dire de la politique ? La politique s'endort très tôt le soir et se réveille le lendemain avec de nouvelles idées qui peut-être feront de nous des super-héros.

De quoi pourrait encore rêver notre chère Terre, diriez-vous, peut-être ? Mais je ne vous ai pas tout raconté. Je ne vous ai pas encore parlé des insécurités qui existent dans nos cœurs. Sur notre planète, il se passe de bonnes choses comme des mauvaises.

Nous avons pâti des attentats, les attaques terroristes nous ont endeuillés et ont semé la discorde parmi les frères. Il existe encore des guerres dans quelques coins du monde, certains pays sont très pauvres et la population est obligée d'immigrer vers l'inconnu en quête du mieux-être. Malheureusement, il y a trop de migrants et beaucoup d'entre eux ne trouvent pas ce qu'ils recherchent.

Nous sommes des victimes des catastrophes : séisme, réchauffement climatique. Peut-être qu'il n'y a plus d'esclavage mais les inégalités sociales sont toujours présentes.

Le gouvernement a eu des défaillances et il y en aura sûrement encore, ce qui peut nous amener à des manifestations, révolutions ou peut-être bien des guerres.

Je vous ai écrit, monsieur Charles-De-Gaulle pour vous demander par quels moyens pourrait-on retrouver la paix. En asseyant sous ma plume des sentiments tellement opposés, de la gratitude envers vous, de l'inquiétude pour ce monde, j'ouvris les yeux et me rendis compte qu'il faut se réveiller. Les pigeons qui se ramassèrent autour de votre statue, allumèrent la lumière dans le noir qui avait couvert d'un voile obscur tout l'essentiel de mon existence. Je compris que nous sommes les seuls à pouvoir rétablir la paix mais nous devons faire des efforts à cette noble fin. A commencer peut-être par regarder en nous-même et faire sortir le mal qui s'y est construit le nid. Libérons-nous, d'abord et peut être, un jour, ce monde qui me manque et dont je rêve deviendra réel.

Veuillez agréer, Monsieur Charles- de-Gaulle, mes sentiments les plus profonds et mes remerciements pour avoir été mon confident et de m'avoir indiqué la bonne route dans ce carrefour où j'étais presque perdue.

Une adolescente de l'an 2019
Camen Anne Marie- X C

Questionnaire d'un éco-délégué

1. Ma vertu préférée : Le besoin que tout le monde aime la nature et, pour préciser, le besoin de la protéger, de chérir ses ressources naturelles, d'éviter de la blesser sans mesure.
2. La qualité que je préfère chez les hommes : des volontaires, hommes et femmes, prêts à agir pour faire avancer le monde
3. Ce que j'apprécie le plus chez mes amis : être capables de prendre des initiatives
4. Mon principal défaut : haïr le crescendo de la pollution
5. Mon rêve de bonheur : concilier l'éducation, l'environnement, l'économie et le social pour que le monde change en bien.
6. Quel serait mon plus grand malheur ? : que l'environnement soit touché par un cancer des poumons
7. Ce que je voudrais être : Comme les éco délégués que j'admire me voudraient
8. Le pays où je désirerais vivre : Celui où toutes les initiatives envisagées pour la protection de l'environnement se réaliseraient comme par un enchantement.
9. La couleur que je préfère : le vert
10. Le don de la nature que je voudrais avoir : capacité de renaître éternellement
11. Comment j'aimerais mourir : parmi des milliers de fleurs
12. Mon état d'esprit actuel : le bonheur d'avoir partagé avec vous mes pensées les plus naturelles
13. La faute qui m'inspire le moins d'indulgence : le divorce de l'humanité d'avec la nature
14. Ma devise favorite : *La nature fait toujours, selon les conditions dont elle dispose et autant que possible, les choses les plus belles et les meilleures. Aristote*

NUR Bahar, XIC, SANDU ELVIRA, XIC, ZUICA Andrada, XIC, PAUNA OANA,
XI

OAMENI ȘI LOCURI

STEPHEN HAWKING- in memoriam

Stephen Hawking was a brilliant man, his death left a great sadness in the hearts of all the people in the world of science. He was an English physicist, theoretician of the origin of the universe, contemporary cosmologist and mathematics professor at Cambridge University. He was born on 8 January 1942, 300 years after the death of Galileo Galilei and died recently on March 14, 2018. He did his education at St. Albans School (Hertfordshire) and University College (Oxford). In 1962 - at the age of 20, he obtained his Ph.D. in Physics at Cambridge Trinity Hall, where he began teaching and scientific work. The main areas of research are theoretical cosmology, general relativity and quantum mechanics. In the years 1965-1970 he developed a mathematical model on the origin and evolution of the expanding universe from the time of the "Big Bang" and undertook studies on the relationship between black holes in the universe and thermodynamics. His research has led to the conclusion that these black holes have a limited lifetime, the formation of pairs of virtual antiparticle particles leading to their gradual "evaporation" in the form of Hawking radiation. Later, he relies on this theory, admitting that radiation occurs regardless of the process that takes place inside a black hole, a representation that contradicts the rules of quantum mechanics, a theory known as the information paradox of black holes. At the International Conference on General Relativity and Gravitation of 21 July 2004, held in Dublin, Hawking had the idea that black holes could spread in a distorted manner information about the whole matter they had assimilated.

Very popular are his books on popularization of science for non-specialists: A Brief History of Time, 1988, The Universe in Nutshell, (published in Romanian under the title Short History of Time, 2004), The Nutcracker Universe, 2004 and A Briefer History of Time, in collaboration with Leonard Mlodinow, 2005. In 1963, at the age of 21, Hawking noticed for the first time a weakness of the muscles. Following a medical check-up, there was a progressive disease of motor neuron, a condition known as amyotrophic lateral sclerosis. Hawking did not succumb, he continued to work, despite the continuing aggravation of disability.

One of the concepts the scientist is famous for is Hawking radiation, also known as Hawking-Bekenstein radiation or Hawking-Zel'dovich radiation, which is blackbody radiation which is predicted to be released by black holes, due to quantum effects near the event horizon. It is named after the physicist Stephen Hawking, who provided a theoretical argument for its existence in 1974, and Jacob Bekenstein, who predicted that black holes should have a finite entropy.

Awards: Fellow of the Royal Society in 1974, Companion of the Order of the British Empire of 1982, Gold Medal from the Royal Astronomical Society 1985, The J.E. Lilienfeld Prize from the American Physical Society 1999, The Golden Medal Pope Pius XII, awarded by the Vatican in 1975, Member of the Pontifical Academy of Sciences since 1986, although his theories do not entirely agree with the religious interpretation of the creation of the world.

THE LIFE OF STEPHEN HAWKING

IN PICTURES

Stephen Hawking was born on 8 January 1942.

"My goal is simple. It is a complete understanding of the universe,

Stephen Hawking floating in a weightless environment on an aeroplane in 2007

Look up at the stars
and not down at
your feet.
Try to make
sense of what
you see, and
wonder about
what makes the
universe exist.
Be curious.

RIP Stephen Hawking
1942 - 2018

UPLIFT

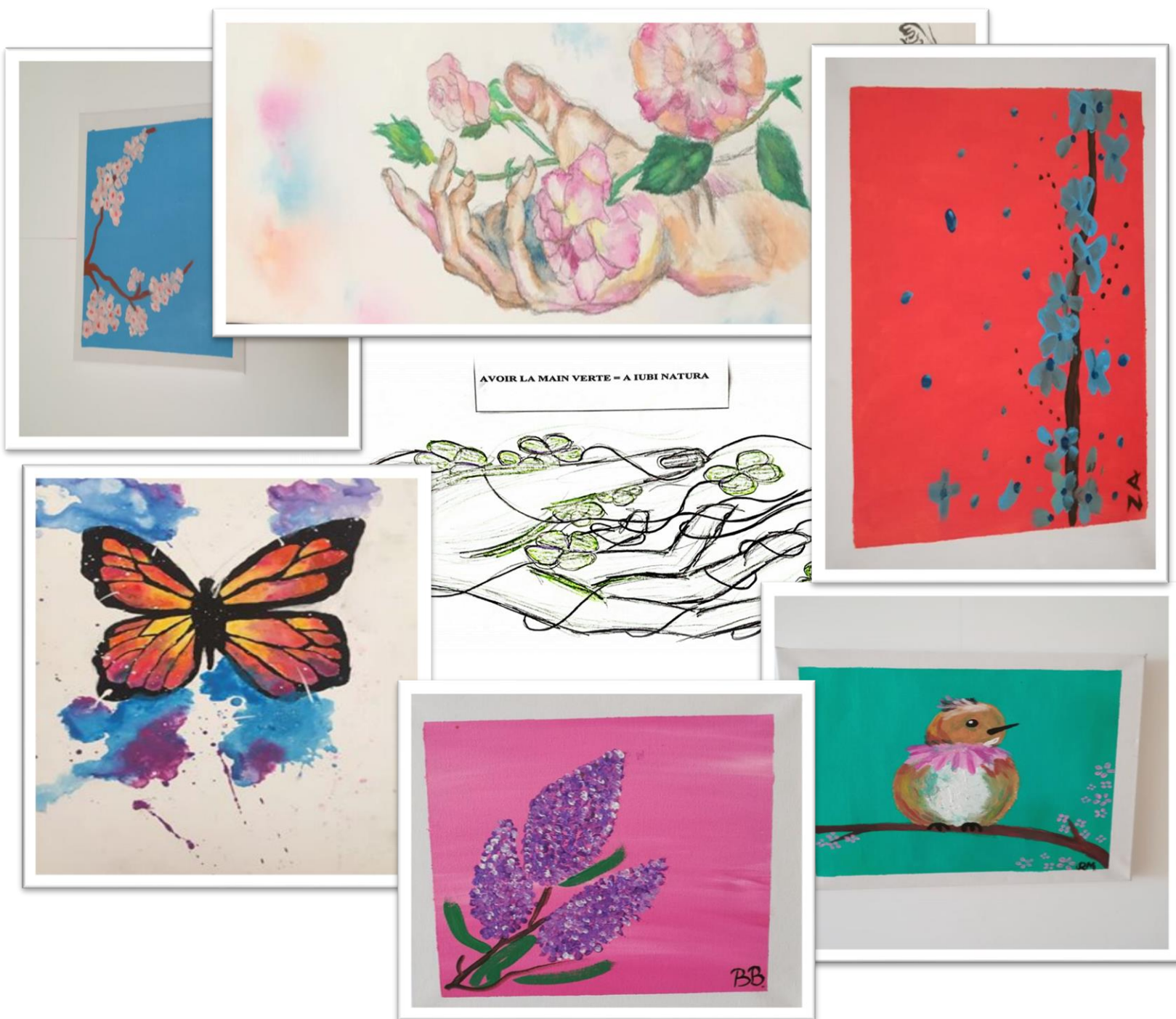
Meeting Pope Benedict XVI at the Vatican in 2008.

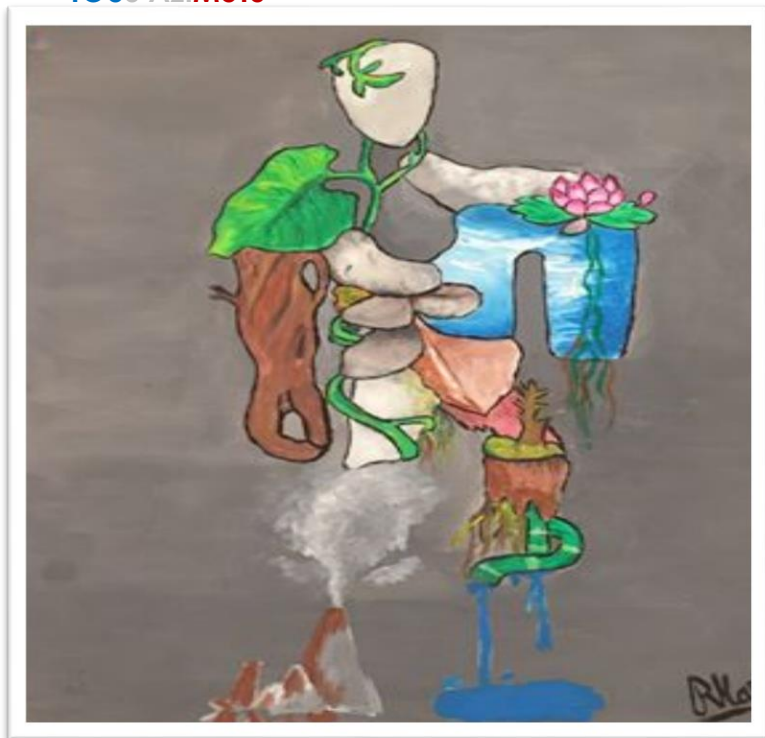
Receiving the Presidential Medal of Freedom from Barack Obama at the White House on 12 August 2009.

Sentimente în culori sau în alb/negru

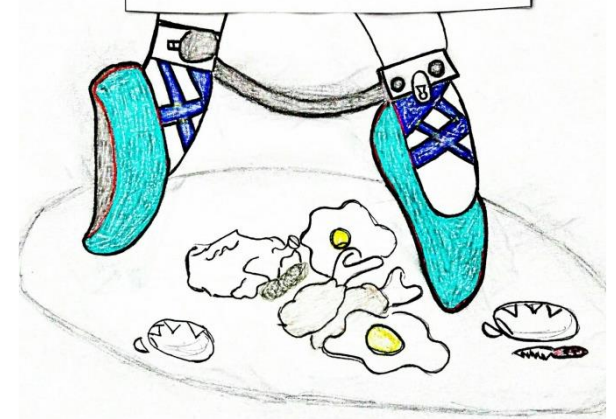
ENDRE LA MAIN À QUELQU'UN - A ÎNȚINDE O MÂNĂ CUIVA

AVOIR LE BRAS LONG - A AVEA INFLUENȚĂ

METTRE LES PIEDS DANS LE PLAT - A CĂLCA ÎN STRĂCHINI

TRADIȚII...CU RESPECT

DE DRAGOBETE, OASPEȚII STRĂINI AU SĂRBĂTORIT ROMÂNEȘTE

Cu ocazia reuniunii transnaționale din cel de-al treilea și ultimul an de implementare a proiectului de parteneriat strategic ERASMUS+ intitulat "Territoire apprenant, des protocoles innovants au service des apprentissages – TERAPI", derulat în perioada 24-25 februarie 2020, Liceul "Voltaire" s-a dovedit a fi, și de această dată, o gazdă primitoare.

Dovadă stă activitatea derulată în parteneriat cu Universitatea din Craiova, Inspectoratul Școlar Județean Dolj, Muzeul Olteniei, Parohia "Sfântul Calinic", Palatul Copiilor Craiova și Asociația Părinților și Profesorilor Voltaire, prin intermediul căreia a fost prezentat proiectul "Patrimoine", la care elevii Liceului "Voltaire" participă în cadrul Programului After School, încă de la începutul acestui an școlar. De altfel, acesta completează cursul transdisciplinar integrat intitulat „Patrimoniu românesc în context european”, ce reunește trei discipline: istorie (prof. Ionela Cojocăreanu), arte vizuale (prof. Cătălin Ostroveanu) și limba franceză (prof. Cătălina Țăpoi).

Timp de două ore, invitații la acest atelier, pornind de la elevii și personalul instituției –gazdă, până la reprezentanții instituțiilor partenere, au făcut o incursiune în trecut, în spațiul autohton, ale cărui elemente au fost reunite în sala de festivități a Liceului "Voltaire", pentru a re-crea culoarea unei epoci care nu trebuie nicicând să apună. Din peisajul tradițional au făcut parte atât expoziția de icoane pe sticlă realizate de elevi, cât și decorurile țărănești și exponatele de port popular, particularitățile acestora fiind evidențiate de elevii liceului în scurte expuneri în limba franceză.

De impact a fost și macheta unei case de lut acoperite cu paie, o reproducere la scară redusă a unei gospodării autentice oltenești, realizată de elevii liceului, sub îndrumarea domnului profesor de educație vizuală. Macheta a fost apreciată nu numai de părinții și de tinerii prezenți la eveniment, ci și de domnul Irinel Cănuț, șeful Secției de Etnografie a Muzeului Olteniei ori de Părintele Aurel Gușețelu de la Parohia „Sfântul Calinic Cernicanul”, în viziunea cărora memoria tradiției trebuie păstrată cu sfințenie, astfel încât valorile noastre patrimoniale să poată fi transmise și generațiilor tinere.

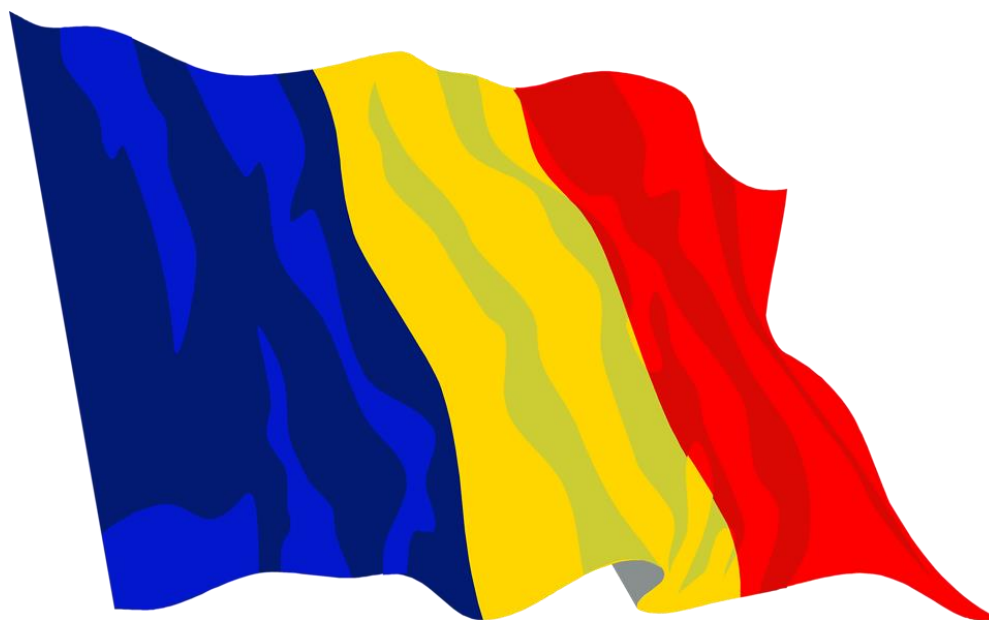
Evenimentul s-a încheiat cu o paradă a costumelor populare tradiționale, celebre pentru motivele și culorile care ornează iile din zona Olteniei, dar și cu o degustare a preparatelor culinare specifice regiunii, cunoscute pentru savoarea lor deosebită. Fundalul sonor, emoționant prin trăirile transmise, a fost asigurat de interpretul de muzică populară oltenească, Alexandru Lilea, laureat al Festivalului "Maria Tanase", ediția 2017. Prin doinele sale, de Dragobete, acesta a făcut un elogiu al iubirii, manifestate în toate formele sale: față de părinți, față de casa strămoșească ori de față de ființa dragă.

Iată, deci, cum teritoriul de învățare a tinerilor contribuie la amprenta lor identitară, cu atât mai mult cu cât, în era modernității, diferențele ajung să se facă, până la urmă, la nivelul de adâncime al ființei; întoarcerea la origini, prin redescoperirea și valorificarea tradițiilor reprezintă, în mod cert, o dovadă de necontestat a prețuirii specificului național.

Așadar, evenimentul organizat de echipa de proiect TERAPI, din cadrul Liceului "Voltaire", coordonat de directorul instituției, prof. dr. Dorina Loredana Popi, a fost o ocazie de introspecție și, totodată, un recurs la valorile tradiționale și la patrimoniul cultural al regiunii Olteniei, de o bogăție inepuizabilă, în unanimitate apreciată de către cei prezenți la activitate.

(De Marga Bulugean, Cuvântul Libertății)

LIBERTÉ. ÉGALITÉ. FRATERNITÉ

„Ce este bullying-ul?”

În opinia mea, aceasta este o întrebare simplă, dar cu un răspuns greu.

Bullying-ul este definit ca fiind un comportament ostil, de excludere și luare în derâdere a cuiva, de umilire. Cuvântul „bullying” nu are o traducere exactă în limba română, dar este foarte ușor de asociat cu termenii de intimidare, de terorizare, de brutalizare.

Cazurile de bullying implică cel puțin un agresor și o victimă, iar, de multe ori, există chiar și martori. Agresorul vrea să fie cel mai „cool”, răbindu-i, intimidându-i sau jignindu-i pe cei din jurul său. Victimelor li se produce sentimentul de teamă.

Fenomenul bullying are trei caracteristici:

Intenționat – agresorul are ca intenție să rănească pe cineva.

Repetat – aceeași persoană este rănită mereu și mereu.

Dezechilibrul de forțe – agresorul își alege victima care este percepută ca fiind vulnerabilă, slabă și nu se poate apăra singură.

Fenomenul bullying:

- de multe ori începe ca un joc, însă se transformă într-un abuz care poate avea efecte foarte grave; un joc în care toți jucătorii au ceva de pierdut.

- poate avea loc oriunde – la școală, în familie, la locul de muncă.

SPECTATORUL SAU MARTORUL este cel care vede fenomenul bullying, dar decide să nu intervină, de cele mai multe ori din frica de a deveni chiar el/ea o victimă. Unii spectatori instigă agresorul să abuzeze victima. Majoritatea spectatorilor acceptă în mod pasiv, privind și nefăcând nimic. De foarte multe ori, spectatorii pasivi formează audiența agresorului care dorește să obțină atenție și popularitate. Astfel, el este încurajat să continue comportamentul agresiv.

Spectatorul însă poate avea un rol important în oprirea agresiunii. El trebuie să intervină sau să apeleze la ajutorul unui adult.

Ce pierde spectatorul?

În clipa în care taci, nu intervii, ești de fapt pro fenomen bullying. Deja agresorul câștigă de două ori acest joc.

Cum să ieși din „jocul bullying”. Uită-te în jurul tău și găsește o persoană cu care poți vorbi, cu care te poți împrieteni.

Privește cu atenție, sigur sunt astfel de colegi.

Ai un animal de companie? De exemplu, ai încercat vreodată să dai comenzi unui câțel?

Atunci ai voce, ești hotărât? Poți folosi vocea asta și la școală? Cu siguranță!

Uneori nu este simplu să rămâi calm și să nu te superi când ești insultat, lovit, ignorant sau lăsat în afara grupului.

De ce este extrem de important să nu te superi? Ori de câte ori te superi, agresorii văd asta și se alimentează din atitudinea ta. Se distrează pe seama ta. Le place să vadă cum ceea ce spun despre tine te înfurie. Supărându-te, le oferi puterea pe care ei o caută. Tu devii o victimă și ai pierdut. Putem râde sau ne putem abține și să mergem mai departe. Încearcă să nu te superi, să nu îi oferi agresorului ceea ce și-a dorit de la început: puterea asupra emoțiilor tale. Când nu te superi, agresorii vor descoperi că nu mai au putere asupra ta. Ei vor fi cei care pierd iar tu vei câștiga.

Ține minte: Dacă au reușit să-ți găsească un punct slab și tu te superi, acolo te vor lovi iar și iar. Alege să nu te superi, fii stăpân pe situație și vei câștiga!

Ce crezi că vrea să obțină cel care te agresează?

☐ Ar putea fi atenție?

☐ Putere?

☐ Răzbunare?

☐ Distracție?

Vrei să-l ajuți să primească atenție sau să se distreze pe seama ta? Uite câteva soluții și adaugă și tu altele care-ți vin în minte:

Ignoră-l. Dar chiar să nu-ți pese. Nu te poate umili decât dacă tu crezi că e adevărat ce spune. Cuvintele, gesturile lui spun ceva despre el, despre frustrările lui și nu despre tine. Nu crezi că arată ca un câțeluș care face scandal și se agață de pantaloni trecătorii?

Dă-i replici scurte și mergi mai departe. Amintește-ți: frica ta îi dă putere, deci nu-l arăta frică, dar nici nu sta în prezența lui prea mult ca să te cuprindă frica.

Cere sfatul unui coleg, ajutorul unui adult (consilierul școlii, un profesor pe care îl plăci, părinții etc.).

Sună la Telefonul Copilului, la 116 111!

Fă-ți prieteni în afara școlii, în activitățile tale (atelier, sport). Astfel vei ști mereu că ai pe cine să te bazezi, că ai cu cine să te distrezi, că sunt oameni care te plac. Va fi arma ta secretă!

„**LIBERTÉ. ÉGALITÉ. FRATERNITÉ.**” este deviza națională a Franței, care a fost folosită inițial în timpul Revoluției franceze, iar acum, pentru copiii din Franța, este „fenomenul” împotriva bullying-ului.

Există bullying în Liceul Voltaire? Este o întrebare la care toți putem răspunde într-un glas că nu există, întrucât noi, elevi, profesori și părinți nu alcătuim un simplu colectiv, ci suntem

o familie unită.

(Chiciu Elena Claudia, Neațu Riana, clasa a IX-a C)

Liceul "Voltaire" este un spațiu al comunicării, deschis, tolerant, un climat stimulat, constructiv, unde fiecare elev învață să se dezvolte armonios, participând activ la clădirea viitorului său și al comunității școlare căreia îi aparține. Având la bază solidaritatea echipei profesoriale și modernitatea abordării pedagogice, Liceul "Voltaire" vizează reușita tuturor elevilor, respectându-le ritmul și stilul de învățare, dezvoltându-le competențele de gândire critică și cultivându-le spiritul umanist, civic și ecologic

Viziunea noastră - Educație pentru diversitate prin crearea de oportunități care să asigure succesul fiecărui elev!

